

Újfolyam

90. szám

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

A Budapest-Fasori Református Egyházközség hírmondója

2023. december

KARÁCSONYI BÖLCSESSÉG

„Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.” (Mt 2,11)

A címet olvasva, talán hirtelen nem is tudjuk, mire gondoljunk. Ez egy szentencia, ami éppen a karácsonyhoz illik, egy találó mondás, amit ilyenkor el szoktak mondani? Hogy van-e ilyen, keresse meg mindenki saját maga! Most egy olyan eredeti karácsonyi bölcsességet fedezhetünk fel, ami a dolog lényegét tárja elénk.

Napkeleti tudós, bölcs embereket állít elénk az evangélium. Olyan embereket, akik tudták karácsonykor, hogy mit és miért tesznek. Nem megszokás vezette őket, nem is kényszer, nem kalandvágy, nem is fogadás, hanem a páratlan felismerés: megszületett a zsidók királya, aki hasonlíthatatlan hatalommal és méltósággal lesz felruházva, úgyhogy méltán indít minden népet hódolatra és tiszteletre. Isten kijelentette számukra ezt a feltűnő csillag által.

S ők, amikor megvallották miért is tették meg az ezer kilométeres utat, karácsonyi bölcsességgént így szóltak: „... *eljöttünk, hogy imádjuk őt.*” (Mt 2,2). Ők tehát tudták mit és miért tettek. Nem mindenkinek van ilyen határozott és pontos célja. Pedig ez az igazi karácsonyi bölcsesség. Ha nem ez történik, ha nem ez vezet bennünket, akkor eltévesztettük a célt. Belegondoltam, hogy milyen különös volt az az első karácsonyi istentisztelet, mert az volt az, s valóban a „javából”! Néhány megvetett pásztor és néhány napkeleti tudós volt jelen és imádták Jézust. Nem voltak sokan, sőt abszolút kisebbségben voltak, de ők megértették a lényegét, és aszerint cselekedtek.

A napkeleti bölcsékhez egyben mi is hasonlóak lehetünk mindnyájan: jöhetünk Hozzá.

Az igazi kérdés azonban az: imádjuk-e Jézus Krisztust? Istentiszteletet gyakorlunk-e mindnyájan? Mert nem mindegy, hogy mit miért teszünk! Miért megyünk hozzá? Ő jól látja ezt, Jézus tudta, hogy amikor a földre jön, mi és ki vár Rá. S ma is tudja! A legcsodálatosabb és a legérthetetlenebb ma is az, hogy Ő annak ellenére jön, hogy tudja mi és ki vár Rá. Ha valaki azt a hírt hallaná, hogy valahol a többség nem kíváncsi személynek titulálta, vajon jönne-e oda? Jézusról azt olvassuk a János írása szerinti evangélium elején: „*saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt.*” (Jn 1,11) Őt azonban nem tartotta ez vissza, sőt Ő úgy jött, hogy oda adta magát a bűnösök kezébe, hogy megmentsen, odaadta magát a gúnyolódóknak, hogy megváltson.

Mert az alapvető csoda nem az, hogy a bölcsék jöttek, hanem az, hogy Ő jött. S ez így van velünk is. Nem az a csoda, hogy mi jövünk Hozzá, hanem az, hogy „*Itt van Isten köztünk.*” Ez a felismerés tette ezeket a napkeleti bölcséket is olyan emberré, akik minden akadály ellenére sem mondtak le céljukról, hogy imádják Őt. Pedig mi mindennel kellett megküzdenniük? Idő, anyagiak, távolság, időjárás. Nemtörődöm, sőt ellenséges emberek, egyszerű körülmények, törekeny, kicsi gyermek. Hányszor lehetett volna feladni, visszafordulni?

Ők azonban Jézushoz jöttek! Mert megragadta őket, amit meg tudtak róla. Milyen jó lenne, az Ő példájukat látva elgondolkozni!

Mennyi akadály gördül kívülről és belülről egyaránt az elé, hogy eljussunk Jézushoz! S mindezzel együtt mennyivel többet tudhatunk már Róla, mint azok a napkeleti tudósok. Vajon megragadott-e bennünket az Ő csodálatos személye? Ne nyugodjunk és nem is fogunk igazán megnyugodni addig, amíg nem jutunk el Hozzá személyesen! Nekünk nem kell ezer kilométert megtennünk! Hiszen „*Itt van Isten köztünk jertek Őt imádni, hódolattal elé állni. Itt van a középén, minden csendre térve Ő előtte hulljon térdre.*” (225:1) Igen, ez a bölcs karácsonyi magatartás és a karácsonyi bölcsesség így szól: „... *eljöttünk, hogy imádjuk őt.*”

Előre beteljesedtek Jézus szavai: „*aki keres, talál*” (Mt 7,8). Eljutottak céljukhoz, bementek és látták Jézust és azt tették, amiért jöttek: „*leborulva imádták őt.*” Kifejeződött egészen egyértelműen, hogy itt a láthatatlan valóság ragyogott fel a számukra, hit által. Hiszen a körülmények mind ellentmondtak annak, amit tettek. Egyszerű körülmények, egy kicsi gyermek és ők hódoltak, leborultak. Bátorító tanítás ez nekünk is! Sokan mondhatják: nem látszik semmi, miért imádjátok Jézus? Mert a mi számunkra is felragyogott a láthatatlan valóság: Ő az Úr! Minden látszat ellenére, Ő az egyetlen, Aki hódolatra méltó, Ő itt van, még ha testi szemeinkkel nem is láthatjuk Őt. S mi imádjuk az ég és a föld királyát!

Ezek a tudósok sem csak csodálták Őt, nem tudományos feltételezésük igazolását látták benne, nem dicsekedtek a bölcsességükkel és még csak nem is kértek valamit. Ők imádták Őt és ezt kifejezték abban, hogy „*ajándékokat adtak neki.*” Ez is az igazi karácsonyi bölcsesség része. Hiszen kinek a születésére emlékezünk? Nem Őt illetné ajándék? Mi mit készítettünk Neki? Eszünkbe se jutott? Nézzétek ezeket a bölcs tudósokat! Ők nem mentek Jézushoz üres kézzel, amilyük volt, azt elvitték és odaadták Neki. Milyen szépen mondja ezt Paul Gerhardt: „*Itt állok jászolod felett, Ó Jézusom, szerelmem. Eljöttem, elhoztam Neked, amit kezedből nyertem. Vedd elmém, lelkem és szívem, hadd adjam*

néked mindenem, hogy kedves légyek néked!” (329:1) S ez az ének azt tükrözi, hogy voltak a XVII. században is bölcs karácsonyi emberek és vannak ma is, akik így tesznek. Uralma alá adni az értelmünket, lelkünket, szívünket, egész valónkat. Odaadni Neki testem, erőm, időm, képességem, pénzem, mindenem. Hiszen Ő előbb tette ezt, Ő mindent odaadott. S ami az Övé, az már máshogyan az enyém! Megtelik örökkévaló erővel és tartalommal.

Ezek a bölcs emberek nem üresen mentek tovább, hanem betöltve örömmel és az Úr beszélt velük a helyes útról, amelyen védelme alatt haza is térhettek. „*Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.*” (Mt 2,12) Ők engedelmeskedtek és az a más út, valóban más út volt számukra. Mert nem úgy mentek, ahogy jöttek. A beteljesedés, a találkozás, a kijelentés új útra vezette őket. Jézus Krisztus imádása után egy más élet folytatódott.

Kedves Olvasó! Veled is megtörténhet! Legyen tiéd is a karácsonyi öröm! Jöjj és imádd Jézus Krisztust!

Áldott ünnepet kívánva:
Somogyi Péter lelkipásztor

ÚJ PRESBITEREKET VÁLASZTOTT GYÜLEKEZETÜNK

**„... aki a szolgálat ajándékát kapta, az végezze szolgálatát; ... az előljáró igyekezettel...”
(Róm 12,7-8)**

Idén október közepén, ahogy minden református gyülekezetben, mi is új presbitériumot választottunk: 24 presbitert, 6 pót-presbitert és új főgondnokot, akik hat éven át 2024-től 2030-ig végzik szolgálatukat - hitünk, reményünk és váradalmunk szerint - Isten áldásával.

A választásra az evangélikus templomban tartott Istentiszteletet követően, október 15-én, vasárnap került sor gyülekezeti termünkben. Összesen 151-en szavaztak: minden jelölt megkapta az 50 százalék plusz 1 szavazatot, de az érvényes választási szabályok értelmében a 33 jelölt közül 30-an kaphattak megbízatást a következő ciklusra.

Hálát adunk Devich Márton főgondnok, s azon presbiterek szolgálatáért, akik hosszú-hosszú éveken át az Úr iránti hűséggel, engedelmességgel és alázattal végezték szolgálatukat, a következő ciklusra azonban – személyes vagy más, hivatásbeli elfoglaltság okán- nem tudták vállalni korábbi tisztségüket, s búcsúztak a szolgálattól, ám semmiképpen nem a Fasortól.

Hálát adunk odaszánt szolgálatukért, a gyülekezetért, az Isten országa ügyéért végzett munkájukért. Ahogy Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor fogalmazott gyülekezetünk Hírlevelében a választás előtt: „Köszönjük Urunknak azokat, akik most elköszönnek, köszönjük, akik maradnak a presbitéri szolgálatban, s köszönjük azokat is, akik újonnan kezdik szolgálatukat. Köszönjük presbitereinknek azt a sok időt, amit Isten országa építésére adtak és adnak, a szaktudást, amivel hivatásuknak megfelelően segítik a gyülekezet életét, a gyűléseken a

sokszor éjszakába menő együtt gondolkozást egyházközségünk, iskolánk, óvodánk minden napjaiért.”

Devich Márton eddigi főgondnok utódaként Simongáti Győző dr.-t választotta meg a gyülekezet. Az új presbiterek és pót-presbiterek névsorát alább közöljük.

A leköszönő, a tisztségükben megerősített és az újonnan választott presbiterek és az új főgondnok életére és szolgálatára, Isten áldását kérjük és kívánjuk! Istentől kapott bölcsességgel és világossággal munkálkodjanak mindannyian az ÚR nevének dicsőségére, gyülekezetünk lelki épülésének javára! S a gyülekezet is hordozza őket imádságban, s minden módon segítse és támogassa őket Pál apostolnak a Thesszalonika belieknek írt 1. levelében írtaknak megfelelően: „Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljáróitok az Urban, és intenek is titeket. Munkájukért nagyon becsüljétek és szeressétek őket! Éljetek egymással békességben!” (1Thessz,5,12-13)

Megválasztott főgondnok 2024-től: Simongáti Győző dr.

Megválasztott presbiterek 2024-től-2030-ig:

1. Antal Zoltán Péter
2. Aranyos Béla
3. Bruckner László
4. Császár Péter
5. Devich Márton
6. Draskóczy Ágnes
7. Fürjes Zoltán dr.
8. Gér András László
9. Gurzó József
10. Járasi Sándor
11. Juhász Gergely
12. Kajári Zoltán
13. Kecskés D. Balázs

14. Kis Csaba
15. Kovács László
16. Németh Kálmán
17. Ottmár Dávid
18. Simongáti Győző dr.
19. Szabó Mihály dr.
20. Tézli Péter
21. Vértesy Máté
22. Vitéz András
23. Vitéz Bálint
24. Zilai Péter

Megválasztott pót-presbiterek 2024-től:

1. Deli József dr.
2. Karacs Zsuzsanna
3. Kovács Tibor
4. Pólos Miklós dr.
5. Szentpéteri Gábor
6. Tarcsa Edit

Pataki András lelkipásztor a testvérek gyűréjében

Devich Márton főgondnok leköszönt tisztéről, a presbitérium tagjaként szolgálja gyülekezetünket

Elöl - Krisztován Márton ifjúsági lelkipásztor nyújtja át a szavazólapját

Füle Lajos: Presbiterek

Kinek a lelke vágyik a fényre,
Kinek kenyeré az Úr Igéje,
És kenyeréből másnak is szel,
Az presbiter.

Kinek van szeme a más bajára,
Kinek van füle a más jajára,
A tennivalóit így méri fel,
Az presbiter.

Ki másnak vermét soha sem ássa,
Aki keresztjét nem teszi másra,
A mások terhet így veszi fel,
Az presbiter.

Kinek a templom kegyelem háza,
Otthon van benne maga, családjá
Bár mindenütt az Úrra figyel,
Az presbiter.

Aki hitét örömmel megvallja,
Mind presbiter, bár nem az a rangja,
De kedves élet Isten előtt:
Megáldja és megszenteli őt.

Somogyi Péter elnök-lelkipásztor ismerteti a választás menetét

Kezük feltartásával jelezték, akik választásra jogosultak

FELSZENTELTÉK KRISZTOVÁN KLAUDIÁT

Tizenheten vehették át okleveleiket, közülük tizenhatan kaptak lelkészi palástot vállukra a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészszentelő istentiszteletén 2023. november 27-én a budapesti Kálvin téri református templomban, köztük Krisztován Klaudia, aki tavaly óta egyházunkban végez a legkisebbek körében szolgálatot.

Balog Zoltán dunamelléki püspök, a Zsinat lelkési elnöke Krisztován Klaudia vállára helyezi a palástot

Balog Zoltán dunamelléki püspök, a Zsinat lelkési elnöke kibocsátotta őket a lelkészi szolgálatra, valamint felhatalmazta őket az Ige hirdetésére, a katechézis munkájára, a sákramentumok kiszolgáltatására, a pasztoráció végzésére

és a lelkészi palást viselésére. Ennek jelképeként egyenként a vállukra helyezte a lelkipásztori palástot. Gyülekezetünk nevében Isten áldását kérjük Krisztován Klaudia életére, szolgálatára!

HOGYAN VEZET ISTEN?

Női csendesnap a Fasorban

Kire bízhatom az életemet? Az Úrnak jó terve van velünk! Álljunk rá a megfelelő lelki hullámhosszra, hogy tisztán halljuk az „adást” felülről! Ne azt kérdezzük: miért történt, hanem inkább azt, hogyan válik ez a javunkra? Isten vezetése volt a Női csendesnap témája, ahol a bizonyágtételeken keresztül gazdag tanítást és megerősítést kaptunk.

Szeptember utolsó szombatja hosszú évek óta foglalt időpont a naptáromban: ez a fasori Női csendesnap elkülönített ideje. Ilyenkor a fiatal lányoktól a nagymamáig, különböző élethelyzetben lévő nőtestvérek találkoznak, tanítást hallgatnak, őszintén beszélgetnek közösségben, és feltöltenek az ige üzenetével, örömeivel. Így történt idén is.

Az előadók korábban nem találkoztak, a mondanivalót sem egyeztették, mégis szépen összekapcsolódtak és kiegészítették egymást az üzenetek.

Megkeres, ha messzire gurultunk

A mi életünkben kitől várunk, kitől fogadunk el tanácsot? Kire hallgatunk? – tette fel a kérdést **Somogyiné Ficsor Krisztina** lelképásztor a bevezető áhítatban.

Magamra vagy a baráti tanácsokra hallgasz? De ki ismeri az életem múltját, jelenét és jövőjét is? Egyrészt szeretnénk önmagunk dönteni, mégis végtelenül bizonytalanok vagyunk. Az a jó hír, hogy az ÚR a Lélek által vezetni akar bennünket. Mindennapi személyes kapcsolatba

szeretne lenni velünk. Az Úrra tekintünk, mert ha megerősödünk abban, hogy ki Ő és hogyan tekint ránk, abban is megerősödünk, hogy szükségünk van a vezetésre – hallottuk.

A női csendes napokon rendszerint olyan példázatokról esik szó, amiben asszonyok szerepelnek, ilyen az elveszett drachma is (Lk 15,1-3). Ez a történet sok mindent bemutat Jézusról, az ő elküldetéséről. Tolongtak körülötte az emberek, köztük vámszedők, paráznák, bűnösök és a farizeusok is jelen voltak. A farizeusok nagyon „tudták”, hogy mi a jó, mit kell csinálni, ezt meg is mondták mindenkinek, míg a bűnösök azt hitték, hogy nekik mindent szabad. Mindkét csoportnak vezetésre volt szüksége, de ők alapvetően önmagukra hallgattak. Jézus kitárta a karját felénk és fogadta őket. Azt mondta, hogy jó útra akarlak vezetni benneteket. Az elveszett juh, az elveszett drachma és a tékozló fiú példázatát is a farizeusoknak mondta.

A példázatban szereplő asszony mindent megtesz azért, hogy megtalálja a házában az elgurult drachmát, pénzérmét. Szokás volt, hogy a férj egy szép nyakláncot ajándékozott a feleségének a házasságkötéskor. A láncot időnként drachmából készítették,

Több korosztály volt együtt, megtöltöttük a gyülekezeti termet

ezért is lehetett fontos az asszonynak megtalálni a jegyajándékának egy darabját.

Ilyen a mi Urunk, aki mindent megtesz, hogy megtalálja azt, ami elveszett. Ahogy ez az asszony tűvé tett mindent, hogy megtalálja az értékét, olyan drágák vagyunk Neki, aki mindent odaadott értünk. Számára fontos az, aki kiált, imádkozik és azt is meg akarja találni, aki nem akar, vagy nem tud kiáltani. Akik messzebb „gurultak”, azokra is gondja van az Urnak.

Ahogy az asszony hordozza a nyakláncot, bennünket is hordoz a mi Urunk: „*ti, akiket születéseket óta hordozok, világra jöveletek óta viszlek: Véniségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak*” (Ézs 46,3-4.) Ki másra bízam tehát az életemet, ha nem arra, aki ezt mondja nekem, aki ezt teszi értem?

A példázatban látjuk az ujjongó örömet, amikor az asszony végre megtalálta a drachmát. A mennyben is nagy öröm van, amikor egy ember visszakerül a helyére, ahonnan kiesett.

„Isten döntött és én igent mondtam rá”

A vezetés kérdéséről tartott előadást **Dr. Keszi Krisztina**, aki orvos-misszionáriusként hosszú évekig dolgozott Zambiában. Bevezetésként a mátraházi csendes héten készült kisfilmet néztünk meg róla, amely elérhető a Youtube-on a Lét-ige sorozatban.

A vezetésről néhány irányelvet mondott el, majd a vezetés feltételeiről beszélt, végül személyes bizonyágtételét osztotta meg velünk, amiből kiderült, hogy az életében mindig azt tette, amire Isten indította őt.

Ha valaki egy hosszabb gyalogtúrára indul, akkor visz magával iránytűt, mert nem szeretne utat téveszteni. Autóval a GPS segíti a célba érést, ami az égbe fellőtt műholdon keresztül mutatja az utat – magyarázta.

Ha lelki zárandókútra indulunk, akkor a biztos célba érkezéshez még inkább szükségünk van jó vezetőre és vezetésre. Itt nem az iránytű és nem a GPS fog segíteni,

hanem az „ég-ből”, a mennyből kapunk tanácsot és vezetést, hogy fárasztó kerülőutak nélkül valóban célba érhessünk.

Mindenkinek személyes életútja van, ezért nem lehet egymást leutánozni. Ami az egyik ember életében működik, az a másikban nem biztos, tehát nem másolható a vezetés. A vezetés lényege Isten akaratának megértése és megcselekedése.

Nézzük meg az igén keresztül, hogy milyen feltételei vannak annak, hogy valaki vezethető legyen! – mondta. „*Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.*” (Jn10,27) Három dolgot mond önmagáról: a pásztor beszél, ismeri az övéit és vezet.

Az első feltétel tehát, hogy Jézushoz kell tartozni, vele közösségekben lenni! Valóban vezet-e engem? Az Úr Jézus juha vagyok-e? A farizeusoknak azt mondja, hogy ti nem az én juhaim közül valók vagytok.

„Hallgatnak a hangomra” – vagyis hallótávolságban legyek vele. Az elsodródás, a megtúrt bűn, az engedetlenség meggyengíti a lelki hallást. Megfelelő lelki hullám-

hosszra kell ráállni, hogy jól hallható legyen az adás. Szabad-e a szívem? Megértem Isten szavát, akaratát? Isten elsősorban az igéje és lelke által vezet, de körülményeken keresztül, emberek által is vezethet.

„Követnek engem” Ha valamit megértettünk, akkor azonnal engedelmeskedni kell, az ő szavára elindulni! Követni őt azt jelenti, hogy a pásztor megy elöl, a juhok pedig követik és nem szakadnak el tőle. A pásztor, Jézus szabad kezét kap, ő vezethet,

Dr. Keszi Krisztina
orvos-misszionárius beszélt
életútjáról és a
Krisztus-követésről

mutatja az utat, az irányt, mindenről ő dönt. Az Isten lényének megismerése munkálja ki a (feltétel nélküli) bizalmat és az engedelmisséget. „Azt még nem tudom, hogy mit kér tőlem az én Uram, de azt már most tudom, hogy megteszem” – hangsúlyozta. Ha élő kapcsolatban vagyok vele, követem őt a keskeny úton tovább, akkor is, ha most pusztaság, csend és sötét van.

„Két nagyon jó döntés volt az életemben: egyik, amikor az Úr Jézussal összekötöttem az életemet, a másik pedig az, amikor teljesen odaadtam az életemet neki” – kezdte bizonyágtételét **Dr. Keszi Krisztina**, amelyben beszélt elhívásáról, küzdelmeiről és a misszióban megélt tapasztalatairól.

Nagyon nagy engedelmisséget kért tőle Isten. Arra hívta, hogy „legyen Jézus Krisztus szolgája a pogányok között”. Azt is világossá tette, hogy melyik országba menjen: Zambiába. Az ígéret után még 17 évet kellett várnia, amíg megnyílt az út a külmisszióba.

„Nem én döntöttem el, hanem Isten és én ígert mondtam rá” – vallja. Megértette, hogy az Úr nagyon konkrétan vezet bennünket, részletekbe menően. „Építsünk rá, bízunk benne, akkor is, ha nehéz, vagy ha nem látjuk a következő lépést!” – hangsúlyozta.

Döntéseink előtt érdemes feltenni azt a kérdést, hogy amit tenni készülök, az közelebb visz az én Uramhoz, vagy eltávolít tőle? Ő minket is kész vezetni, hogy Krisztus képére formálhasson.

„Kegyelmet kaptál, kegyelmet kell adnod!”

Délután **Takács Judit** megindító bizonyágtételét hallottuk, akit egy súlyos baleset ért, később életmentő műtéten is átesett. Beszélt arról, hogy a két év alatt hogyan vezette őt Isten és milyen csodákat élt át. Ma már hálával tekint vissza még a legmélyebb pillanatokra is.

Judit a tanítói és hitoktatói hivatása mellett főleg női szolgálatokban vett részt, ahol

szeretett volna hitelesebb lenni, mélyebb dolgokat tanítani, jobban átélni, hogy a nőtársai min mennek keresztül. A baleset során az Úr „megreformálta” az egész életét. Erről így vallott: „Ebből az egész balesetből én profitáltam a legtöbbit. Isten nagyon összetört, átmentem csalódásokon, fájdalmakon, keserűségen, szomorúságon, de végül sokkal gazdagabb lettem. Vesztettem el barátokat, ismerősöket, de sokkal többet nyertem. Értek anyagi károk, de sokkal többet kaptam vissza, mint gondoltam volna. Már értem az elhagyatottságot, a csalódottságot, a fizikai, a lelki fájdalmakat, és Isten jobban tud használni a bátorításban, a vigasztalásban, mint valaha.”

Mindenki arra biztatta Juditot, hogy indítson kártérítési pert a balesetet okozó lány ellen, de ő nem tette, hiszen megerősödött benne a hallott üzenet: „Kegyelmet kaptál, kegyelmet kell adnod!” Erről bizonyágot tett az ügyben eljáró rendőröknek, orvosoknak, ügyészeknek és a lány apjának is. És persze nekünk is, akik meghallgattuk a történetét.

„Ne azt kérdezd, hogy miért történt, hanem inkább azt, hogyan válik ez a javadra, hogyan akar ebben vezetni és megerősíteni az Úr?” – emelte ki. Mint az arannyal összeragasztott összetört edények, mi is drágább, értékesebb kincsé válunk, mint korábban voltunk a nehézségek és törések által.

Halász Kinga

A lelki táplálék mellett finom ebédet kaptunk a szünetben, közben beszélgettünk és örültünk egymásnak

EGY ÉVSZÁZAD KRISZTUS-CENTRIKUS SZOLGÁLATBAN

Dobos Károly lelkipásztor emlékezete

2024. január 16-án lesz húsz éve, hogy dr. Dobos Károlyt, a Budapest-Fasori Református Egyházközség lelkipásztorát hazahívta az ÚR. Élete példa az Isten, Jézus Krisztus iránti hűségre, – akár magaslatocon vezette az ÚR, akár mélységekben, mindenkor hit által engedelmeskedett, mint Ábrahám.

Dobos Károly 1902. december 8-án született Szolnokon. Szülei, idősebb Dobos Károly és Dobosné Somogyi Erzsébet a református keresztény hit szeretetteljes átadásával nevelték gyermekeiket. Édesapjuk, a szolnoki MÁV Gépgyárban dolgozott főművezetőként. A Szolnoki Református Egyházközségben presbiteri szolgálatot végezve, gyermekeivel megszerettette az istentiszteleteken történő rendszeres részvételt. Dobos Károly az édesanyjától az imádkozás fontosságát és a „**zsoltáros lelkületet**” kapta örökségül. Gyermekkorra lelki vívódásain Szikszai György (1738-1803) makói református lelkész Keresztény tanítások és imádságok című könyvének olvasása segítette át.

A Szolnoki Állami Főgimnáziumban tanult, ahol jeles eredménnyel tette le az érettségi vizsgát. Teológiai tanulmányait 1921-ben a Budapesti Református Hittudományi Akadémián kezdte el, majd az Amerikai Egyesült Államokban folytatta 1923-tól 1927-ig. **Az amerikai kontinensen két éven át a magyar bányászok és családtagjaik lelkigondozását is ellátta.**

Az ifjúság szolgálatában

Engedve a Keresztény Ifjúsági Egyesületben (KIE) tevékenykedő Töltéssy Zoltán (1900-1932) hívó szavának, 1927-ben a hazajövetel mellett döntött és az ifjúsági egyesület utazótitkára lett. Ez idő alatt a lelkipásztorokkal együttműködve sok esetben az igehirdetéseken keresztül előbb a szülőket szólította meg, akik aztán a perselyezés mellett a fiaikat is odaszánták az Istennek. Elkezdődtek az ifjúsági evangelizációk, évről évre a nyári

*Dobos Károly, Szabó Imre lelkipásztorral
középen a 2 világháború között
egy konfirmációi ünnepen*

konferenciák, egy-két hetes nyári és négy-öt napos téli ifjúsági táborok és a tanyakonferenciák megtartása. A fiatal KIE-titkár számára az egyik ilyen ifjúsági találkozón tűnt ki a többiek közül Agoston Ilona, Agoston Sándor (1882-1960) délvidéki püspök lányának személye, akit 1929. november 19-én el is vett feleségül. Dobos Károly KIE utazótitkári munkáját 1937 decemberéig végezte. A következő évtől a Budapest-Fasori (akkori nevén Vilma királynő úti) Református Egyházközség lelkipásztora lett.

A Budapest-Vilma Királynő úti Református Egyházközséget az 1930-as években a hitélet megélénkülése, a szolgálati ágak bővülése jellemezte. A fasori gyülekezetben 1923-tól nagy odaadással szolgáló lelkipásztort, **Szabó Imrét (1891-1955) a Budapesti Református Egyházmegye első esperesének választották 1931-ben.** Szabó Imre az esperesi szolgálat mellett számos „közgyeházi” tisztelet is vállalt. Sok országos szintű feladat ellátása mellett, a legfontosabbnak tartotta az Ige hiteles hirdetését vasárnapról–vasárnapra. Esperesi kötelességei miatt egyre kevésbé nyílt lehetősége arra, hogy minden Úrnapján ő prédikáljon a fasori református templomban.

A Magyarországi Református Egyház

Zsinatának az 1930-as évek közepén hozott rendelkezése, hogy az 5000 főnél nagyobb lélekszámú egyházközségekben a vezető lelkész mellé, még egy beiktatott lelkipásztort kell választani, Szabó Imre számára a terhek megosztásának lehetőségét jelentette. Az esperes javaslatára választották meg Dobos Károlyt a Fasori Egyházközség beiktatott lelkipásztorának, aki az alábbi szavakkal emlékezett vissza ezekre az évekre: „Tíz évig végeztem az ifjúsági lelkészi munkát a KIE-ben 1928-tól 1938. január 1-ig. Akkor úgy éreztem, hogy már a koromnál fogva is kezdek távolabb kerülni a fiataloktól, gyermekeim voltak már, három fiú gyermekünk, és valóban a feleségem nevelte őket, mert én nagyon sokat távol voltam. 1938 januárjában engem választottak a fasori gyülekezetbe Szabó Imre esperes úr mellé másodlelkésznek... Az esperes úr főleg az egész egyházmegye ügyeit intézte, az új templomok, iskolák építését, én szabad kezet kaptam megszervezni a tízezer lelkes gyülekezetet. Szabó Imre nagyon mély szociális érzékű ember volt, kevés szószékről hangzott el annyi felelősségteljes igehirdetés, mint ott a fasori egyházban, úgyhogy nagyon pezsgő élet volt a gyülekezet minden rétege között.”

Az üldözöttek segítője

A II. világháború legtöbb megpróbáltatást jelentő időszakában, 1944-1945 telén Dobos Károly, a Bajza utcai szolgálati lakásukban valamint ház pincéjében bújtatott több zsidót, katonaszökevényt és politikai üldözöttet. A segítségre szoruló emberek között volt Veres Péter (1897-1970) író, az „osztályharc és a forradalom híve”.

A fővárosban, így a fasori templomban is a világháború utáni években intenzív evangelizációs tevékenység folyt, amelynek következtében számos megtéréssel járó lelki ébredés történt Budapesten.

A kommunista diktatúra kiépülésével az 1940-es évek végére megszűnt az olyan missziós alkalmak lehetősége, amelyekre nyilvános helyen kihelyezett plakátokon, vagy szórólapokon hívogatták az embereket. Am a fasori gyülekezet „hitéletének lángját”, ekkor még nem tudták lelohasztani, hiszen **a templom valóban az imádság háza volt.** Koholt vádak alapján előbb, Szabó Imre

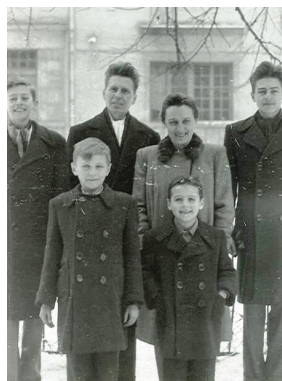
esperes-lelkipásztort 1951 végén, majd utána bő félévvel Dobos Károlyt kényszerítették a fasori gyülekezetben végzett lelkipásztori szolgálat abbahagyására. Mindkét lelkész hivatását

a magyar fővárostól távoli, tömegközlekedéssel nehezen megközelíthető egyházközségekben folytathatta tovább.

Dobos Károly Szank, Móricgát, Kiskunmajsa, Jászszentlászló és a Kömpöci településeken végzett több mint egy évtizeden át lelkipásztori tevékenységet. A bugaci tanyák szórványban élő híveit kerékpárral bejáró lelkész jó pár helyen családoknál tartotta meg az istentiszteleti alkalmakat. Egy gyülekezeti épület felépítésének lehetőségét Móricgát nevű községben megvalósíthatónak látta. Sok áldozatkész testvér adománya, a gyülekezeti tagok kétkézi munkája által az alapkövetelt követően rövid időn belül, 1957-re épülhetett fel a település református temploma.

Dobos Károly tizenkét évi szanki szolgálat után, a Budapest-Pesthidegkúti Református Egyházközség meghívását elfogadva, **1964-ben visszatérhetett a fővárosba.** Még ebben az évben beindította a „Kirándulók Ökumenikus istentiszteleti alkalmait”, amely lehetőséget biztosított a gyülekezethez nem tartozó testvérek számára is, hogy egymással találkozzanak és hitmélyítő közösséget alkossanak. Pesthidegkúti lelkészként a Nagykovácsiban élő reformátusok lelkigondozását is ellátta.

A Kádár-rendszer egyházellenes hatalmi gépezete negatívan tekintett a megélénkülő hitéletre. **Dobos Károlyt 1967-ben államellenes összeesküvés vádjával letartóztatták és letöltendő börtönbüntetésre ítélték** négy egykori KIE vezetővel együtt. A másodfokon eljáró Legfelsőbb Bíróság 1968-ban megvál-

Dobos Károly, feleségével és négy fiával

Dobos Károly idős korában - Ő volt a magyarországi lepramisszió alapítója

A lepramisszió hazai megalapítója

Dobos Károly egyházközségi lelkészi szolgálatra 1978-ig tartott, de **már 1973-ban elindította Magyarországon a Leporamisszió tevékenységét, amelyet élete végéig folytatott a szolgálat vezetőjeként.**

A vészkorszak idején végzett kiemelkedő embermentő tevékenységért 1994-ben a Yad Vaseum-díjjal (a Világ Igaza-díjjal) tüntették ki.

A lepramisszió érdekében végzett munkásságáért a Jeruzsálemi Szent Lázár Lovagrend a Szolgálati Emlékérem arany fokozatú díját, 2001-ben pedig a Magyar Köztársaság Érdemrend lovagkeresztje kitüntetését kapta meg.

Száz éves születésnapján tartott hálaadó istentiszteleten a fasori templomban Dobos Károly az alábbi imádságot mondta el: „Mennyei édes Atyám! Hálával köszönöm meg a Te megtartó kegyelmedet! Köszönöm, hogy elhasználtad az én kis semmi életemet a Te országod építésére, a mi népünk, ifjúságunk körében. Hálát adok azért a sok meg nem érdemelt szeretetért, amelyben ezen az estén is részesítettél engemet. Köszönöm, édes Jó Istenem, hogy megtartottad ezt a gyülekezetet is! Kérlek, hogy áldj meg mindnyájunkat, akik itt vagyunk, hogy Jézus Krisztusra függeszszük a mi tekintetünket és az Ő követői, akaratának hirdetői és cselekvői legyünk a Te dicsőségedre! Ámen”.

Dobos Károly 101. életévét betöltve, 2004. január 16-án hunyt el Budapesten. Hamvait a fasori templom urnatemetőjébe helyezték

toztatva az elsőfokú ítéletet az egyesületi joggal való visszaélés miatt bírói figyelmeztetésben részesítette, majd szabadlábra helyezte.

A lepramisszió hazai megalapítója

Dobos Károly egyházközségi lelkészi szolgálatra 1978-ig tartott, de **már 1973-ban elindította Magyarországon a Lep-**

oramisszió tevékenységét, amelyet élete végéig folytatott a szolgálat vezetőjeként.

A vészkorszak idején végzett kiemelkedő embermentő tevékenységért 1994-ben a Yad Vaseum-díjjal (a Világ Igaza-díjjal) tüntették ki.

A lepramisszió érdekében végzett munkásságáért a Jeruzsálemi Szent Lázár Lovagrend a Szolgálati Emlékérem arany fokozatú díját, 2001-ben pedig a Magyar Köztársaság Érdemrend lovagkeresztje kitüntetését kapta meg.

Száz éves születésnapján tartott hálaadó istentiszteleten a fasori templomban Dobos Károly az alábbi imádságot mondta el: „Mennyei édes Atyám! Hálával köszönöm meg a Te megtartó kegyelmedet! Köszönöm, hogy elhasználtad az én kis semmi életemet a Te országod építésére, a mi népünk, ifjúságunk körében. Hálát adok azért a sok meg nem érdemelt szeretetért, amelyben ezen az estén is részesítettél engemet. Köszönöm, édes Jó Istenem, hogy megtartottad ezt a gyülekezetet is! Kérlek, hogy áldj meg mindnyájunkat, akik itt vagyunk, hogy Jézus Krisztusra függeszszük a mi tekintetünket és az Ő követői, akaratának hirdetői és cselekvői legyünk a Te dicsőségedre! Ámen”.

Dobos Károly 101. életévét betöltve, 2004. január 16-án hunyt el Budapesten. Hamvait a fasori templom urnatemetőjébe helyezték

örök nyugalomra.

A Magyarországi Református Egyház Zsinata emlékét őrizve 2007-ben Dobos Károly-díjat alapított, amelyet minden év novemberében adnak át a kis településeken hűséggel szolgáló, a közösséget építő lelkipásztorok számára.

Nagykovácsiban 2013-ban a település református temploma előtti teret Dobos Károlyról nevezték el, tisztelegve ez által is volt lelkipásztoruk áldásokban gazdag élete és szolgálata előtt.

Szülővárosában, Szolnokon a vasúti pályaudvar közelében utca viseli Dobos Károly nevét.

Emlékműve Nagykovácsiban

Millisits Máté művészettörténész

Jézus járt előtte

„Hányszor mesélte, hogy amikor politikai perbe fogták, Isten olyan bölcs szavakat adott a szájába, hogy még a tárgyalást vezető bírónő is elámult! Nem esett kétségbe, amikor „büntetésként” el kellett hagynia a fővárost. Ott is meglátta Isten akaratát. **Mindig úton volt, nemcsak gyors lépteivel, nagy táskáival (még 90. születésnapjára is két utazótáskát kapott egy német misszionáriustól), hanem lélekben is. Azt fürkészte: Isten merre indítja. Előtte Jézus járt.** Élete utolsó harmadában látott a legmesszebbre. Isten akkor mutatta meg neki a világ nyomorultjait: a leprásokat. Úgy látta őket, mintha mellette éltek volna. Olyan erővel tudta hallgatóival is észrevetetni a templom küszöbén képzeletben ülő leprást, hogy szívek és pénztárcák ezrei nyíltak meg az általa alapított Leporamisszió számára. „Látást adott Isten...” – szerette ezt a kifejezést. **Azért nem maradt semmi félbe abból, amit elkezdett,** mert nem a saját akaratát cselekedte, hanem mindig „csak” Elhívójának engedelmeskedett. Hálát adunk azért, hogy ismerhettük és szerethettük őt. Aldott legyen emlékezte! (Idézet *Riskóné Fazekas Márta református lelkész, a Leporamisszió munkatársa egyik Dobos Károlyra emlékező írásából.*)

NÉZZ A TÜKÖRBE!

Őszi evangelizáció 2023. november 20-23.

Gyülekezetünk a templom felújítása idején is nagy gondot fordít lelki épülésünkre, még ha nem a megszokott helyen folynak is alkalmaink. Nagyobb hétközi összejöveteinket a templom elkészültéig a Szabó Imre teremben tartjuk.

Ezen a héten a terem megtelt az érdeklődőkkel, s reményünk szerint az online közvetítésbe még többen bekapcsolódtak, sőt ezután is bekapcsolódhatnak a megszólító, önvizsgálatra készítő igehirdetés-sorozat felvételeit megtekintve. (youtube: fasori református igehirdetések)

Az idei evangelizációink igehirdetője **Némédi Gusztáv, a Lónyay gimnázium lelkipásztora volt.** Egy érdekes, fordulatos, de igen tanulságos öszövétségi történet, a **Bírák könyve 17-18.,** főszereplőjének esetét vizsgálta: **Miká, egy vallásos ember bűnei és bukásai** címmel.

Élete, cselekedetei tükröt tartanak elénk, és a több ezer éves történet ma is, számunkra is aktuális.

Milyen a mi életünk? Ki a mi királyunk? A Mikáéhoz hasonlatos vallásosság jellemzi vagy teljes szívvel átadtuk azt Jézusnak?

Életed üzenet.

A hétfői nap címe. Egy bálvány fogságában. A történetből kiderül, az anyának és fiának a pénz az istene, az van a középontban. Az átoktól való félelem nem az igaz Istenhez való odafordulásra, ha-

Az élő Isten részt akar venni az életedben. Jézus által belép oda, üdvözít.

nem bálványszobor, saját szentély, papi ruha, felszerelések készítésére, majd egy szolgálaton kívüli lévőta felfogadására, saját, házi pappá szentelésére készíti őket. Hamis a vallásuk, bűnben élnek, egy bálvány foglyai. A lévőta is bűnös. Csak a maga hasznát, megélhetését nézi Miká szolgálatában.

Önvizsgálatunk első kérdései: Az én szívemben, Jézus helyett, ki az úr? Nincs sok más dolog, ami fontosabb a számomra? Az én életemnek is vannak bálványai?

Kedden: A maga módján hívó ember cím foglalta össze a helyzetet. Miká a maga módján hisz, de nem Istenben, nem hozzá igazítja az életét. Nehéz kimondani, de olyan ő, mint a mai nem hívő, csak vallásos emberek. Ő akarja irányítani az Istent: adjon áldást, azt és akkor, amikor ő kívánja. Isten szolgálata helyett szolgáltatást vár. Tulajdonképpen menekül Isten elől, a bűnei elől.

Kérdezhetjük: Miért járok templomba? Miért imádkozom? Miért olvasok, hallgatok igét? Miért szolgálok? Szolgálok egyáltalán? Ki ül a szívem trónján?

Az egyetlen megoldás: Találkozni Jézussal, bűnös életem megváltását tőle elfogadni, vele járni.

Szerdán: Vak vezet világtalant volt az

igehirdetés címe. A törvény szerint az Isten szolgálatára rendelt lévita bűneit vizsgáltuk. Szolgálat nélkül lézeng, megélhetést keres. Mikánál megtalálja a zsák a faltját. Nem Isten útját keresi. Hamis vallásosságban a legnagyobb bűnt követi el, a bálványt teszi istenné, becsapja Mikát is. A szertartásokban felmutat valami tettet, viszonzást vár, alkudozik Istennel: Áldást kér, pedig így, az igaz Isten nélkül, csak áldatlan lehet az élet.

Hová vezet az ilyen vallásosság? Áldást várok? Isten választ vár: Átadom-e magam, követem-e megváltómat, Jézust? Életem az Ő uralma alatt van? Ott lehet teljes, ott lehet áldott.

Csüörtökön: Mi maradt nekem? Pannaszos a címe a történet végkifejletének. Nincs happy end, büntetés van. Mikának és a lévitanak is. Mindent elvesztenek. Hamis vallásosságuk, biztonságérzetük romba dől. S itt kitágul a történet, a nagyobb közösség életében mutatja be az Istentől elszakadt emberek nyomorúságát. A szintén bűnben járó Dán törzs maradéka kifosztja Mikát, s a lévita papi szolgálatát is mellőzi. A néma istent (bálványt) elviszik magukkal az orvul meghódított idegen földre, Tőle várják az áldást, a szabadítást, de átok lesz belőle, mert később őket viszik elsőként fogságba Babilonba.

A négy nap nagy tanulsága: Személyes ügyemet teszi elem az ige: Legyek kész összetörni szívem bálványait. Azoktól ne várjak megoldást semmi dologomban. Az élő Isten szól hozzám, napoként. Imádságban

Gondviselés

beszélhetek vele. Hív, hogy gyakran menjek oda, ahol Ő, az élő Isten szól igéje által, utat mutat, a halálból az életre visz...

Mindnyájunknak, résztvevőknek a helyszínen, online az interneten, majd a későbbi érdeklődőknek: AKAROD? ELHISZED? MEGCSELEKSZED? Szeretettel szólít, megbocsátja hűtlenségedet, eltörli vétkeidet, Ő jót akar neked. Az élő Isten részt akar venni az életedben. Jézus által belép oda, üdvözít.

Boldog ember az, aki már mellette döntött, boldog, áldott életű lesz, aki ezután megteszi.

Széplaki György

**Minden kedves Olvasónknak
áldott Karácsonyt, s Istentől
megáldott békés, boldog új évet
kívánunk szeretettel!**

A Fasori Harangszó szerkesztői és szerzői

Tenyerembe irtalak

VÁRJÁK AZ ALKOTNI VÁGYÓKAT

Új kézműves műhely indult a Fasorban

Szeretettel vár minden alkotókedvű testvért nemre és korra tekintet nélkül gyülekezeti műhelyünkbe Martinecz Márta fazekas népi iparművész. A műhelyalkalmak lehetőséget teremtenek arra, hogy egy-egy kézműves technikával megismerkedjünk.

Így, az alapokat elsajátítva már alkothatunk, dekorációt és különféle használati tárgyakat készíthetünk. Az őszi alkalmakon egyebek között a hímzés-varrás, fonás-szövés alapjaival ismerkedhettek meg a résztvevők. Az alábbiakban **Martinecz Márta** írását, meghívóját, adjuk közre arról, mi motiválta a műhely elindításában, valamint arról, hogy kiket és miért vár az alkalmakra, s milyen ajándékokkal gazdagodhatnak.

Miért Kéz-Mű-Hely?

*„Legyen velünk Istenünknek az Úrnak jóindulata,
Kezeink munkáját tedd maradandóvá,
kezeink munkáját tedd maradandóvá!”
/Zsoltárok 90./*

Sok éve végzek kézműves tevékenységet. Ez elsősorban fazekasság, kerámia. Még az

A fonás, szalagszövés kis remekei

Szövés szövőkereten, asztali alátét, szövött zacskó

általános iskolai rajztanárom keltette fel az érdeklődésemet a kerámia iránt. A gimnázium befejezése után kerestem a módját, hogyan tudhatnék meg egyre többet a fazekasságról. Dolgoztam tárgyrestaurátorként a szentendrei Skanzenben, ahol sűrítetten volt jelen körülöttem a magyar tárgykultúra. Ekkoriban ismertem meg egy hódmezővásárhelyi fazekas családot, s hogy velük kapcsolatba kerültem, ez irányba állított.

Mindig volt bennem igény arra, hogy amit kaptam, és megtanultam, azt tovább adjam másoknak.

Ezt már azelőtt is így gondoltam, hogy az igében ráismertem:

*„Mid van, amit nem úgy kaptál...”
(1.Kor. 4,7),
„Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok...”
(Mt.10.8.).*

Sok évet dolgoztam önállóan a műhelyemben: az alkotás csendjében születtek a tárgyak a kezeim között. A gyülekezeten belül a kerámia szakkörökben, táborokban nyílt lehetőség annak, hogy a kapott kincset továbbadjam. Kisgyermekkoromban édesanyám kézzel varrta a ruháinkat. Kötött, horgolt, kézimunkázott, süített-főzött, a lakásban minden az ő

Hímzés- levendulás zacskók, énekeskönyv borító

keze nyomát viselte.

Amikor a gyermekeimet vártam, én is varrtam, kötöttem nekik. Ma is használjuk azokat az edényeket, amik akkor készültek. Az óvodás csoportjaimmal is sokat alkottunk különféle anyagokból, s örömmel nézegettük, használtuk az elkészült képeket, tárgyakat az óvodai élet minden területén.

Részt vehettem egy tanfolyamon a Hagymányok házában is, ahol megismerkedtem sokféle, számomra új kézműves technikával. Ezek a tapasztalatok mind formálták, gazdagították saját eszköztáramat.

Ma sokszor látjuk, érzékeljük úgy, mint-ha az egész élet egy nagy rohanás lenne. Amikor az ember elvégzi a napi munkát, előfordulhat, hogy nehezen kapcsol ki a nap történéseiből. Pedig milyen jó lecsendesedni, lelassulni egy-egy szép tevékenység közben, ami szabadon hagyja az ember gondolatait! Ez az idő az Istennel való beszélgetésre is lehetőséget teremt, s közben a kezed alól olyan tárgyak, dolgok kerülhetnek ki, amik másnak is örömet okoznak.

Egy fazekas kollégám szavaival: – Megvehetsz a boltban egy tányért, de az csak egy a száz közül. Amit a kisunokám úgy ad a kezembe, hogy az a papa tányérja, abból csak egy van, annak lelke van.

Ezt mondhatjuk azokról a dolgokról is, amiket mi készítünk a szereteteinknek, a lakásunkba, a gyermekeinknek. A mi ágyunkon még az a takaró van, amit édesanyám betegen kötögetett. Már javításra szorul, de

mivel megtanultam, hogyan kell, meg tudom csinálni.

Szeretném nektek tovább adni azt a lelkületet, amit kaptam, amiért Isten ezt a képességet adta nekem ajándékba. Anyanyelvi szinten ismerek egy kultúrát, ami itt van körülöttnünk. Ezt nem kell szolgáian másolnunk, hanem saját gondolataink, stílusunk szerint alakíthatjuk, használhatjuk. Nem dísz tárgyak készítésére hívlak benneteket, hanem azért, hogy szebbé, lelkileg gazdagabbá tegyük a környezetünket!

Az alkalmak nem csak nagymamáknak szólnak. Várok fiatal és nem fiatal anyákat, nőket, diákokat, bárkit akinek örömet okoz az alkotás.

Hímezhetünk farmerra, vászontáskákra, pólóra, gyermekruhára. Szerepelhet a technikáink között kötés, horgolás, varrás, játékkészítés, báb és rongybaba készítés, gyöngyözés. Szövés-fonás alapjai, amelynek tovább fejlesztésével készíthetünk övet, ruha kiegészítőt, tarisznnyát, asztali alátéteket... stb. Szívesen tovább adnék nektek egyszerű kerámia technikákat, a nemezelés alapjait.

Jelentkező férfiak esetén még kis fajtékókat is készíthetnénk. Szalma, csuhé, gyékényfonás is lehet.

Ez a sokféle alkotómunka így is csak töredéke azoknak a gazdag lehetőségeknek, amikbe **együtt** belekezdhetünk!

Szeretettel várom a ti ötleteiteket is. Várok olyan társakat, akik akár egy-egy alkalom erejéig, akár hosszabb távon szívesen betársulnának a műhelyalkalmak vezetésébe, megosztanák saját ilyen jellegű tudásukat az alkalmak résztvevőivel.

Jelenleg kéthetente tartjuk a foglalkozásokat kedden 17-19 óráig a gyülekezet ifi termében. 2-3 alkalom áll rendelkezésre egy-egy technika alapjainak a megismerésére, amit aztán ki-ki kedve szerint felhasználhat, továbbfejleszthet.

Amennyiben ez az időpont nem felel meg, de mégis szívesen jönnél, kérlek jelezd! Keressük a lehetőségét egy alkalmasabb időpontnak. Szeretettel:

Martinecz Márta

„AZ ÉLET SZÁZ VESZÉLY, ÉN LELKEM, MÉGSE FÉLJ...”

Az Úr szolgálatában – interjú Voloncs Andreával

Jézust magasztaló énekeink egyike gyakran felhangzik gyülekezetünkben. Bár címként idézzük a kiragadott verssort, az egész vers sokunk kedves énekévé vált. Így van ezzel Voloncs Gáborné Andrea is, akivel otthonában beszélgetett Dévai-Józsa Gábor és felesége, Furuglyás Márta. A tőle hallott bizonyoságtételét adjuk most közre, melyből kicseng, hogy Mesterünk velünk jár, megóv és szeret bennünket.

– Sok járókelő meg-megáll itt, a fasori parókia kapuja mellett, a hirdetőtábla előtt, és kíváncsian tanulmányozza azt. Mi a titka, mi a magyarázata ennek az érdeklődésnek? – kérdezzük Andreát.

– Az egyik első szolgálatom, amelyet szívesen elvállaltam ebben a gyülekezetben, a faliújság volt. Örültem a felkérésnek, a kedvemre való feladatnak, hiszen munkám során alkalmazott grafikával foglalkoztam – húsz évig voltam a Sugár áruház grafikus és dekorátőre. Itt pedig a kapott szöveggel, Igével harmonizáló és egyben mozgósító képet kellett kreálni.

Örültem azért is, mert hosszú éveken át Isten megismeréséért, Jézus Krisztus elfogadásáért tusakodtam, s úgy gondolkodtam, hogyha egy-egy Ige megérintett engem, ha egy-egy eseményt, ünnepet újra átéltem ebben az alkotói folyamatban, miért ne érintené meg az erre járó embert is. Bizony, áldott szép feladat volt ez – közel egy évtizedig. Hálás vagyok érte az Úrnak. Jó példáim vannak a visszaigazolásra is, hiszen ismerek olyan személyeket, családokat, akiket megfogott

az információs tábla: segített abban, hogy református közösségünk iránti érdeklődésüket tevőlegesen is kifejezzék.

– Bizonyoságtételeidből ismerhetjük életed egyes fordulópontjait. A legjelentősebbekről beszélgessünk egy kicsit! Kezdjük egy fájdalmas fordulattal, a kitelepítéssel, amely egész családot sújtotta – téged gyermekként, hiszen kilencéves kislány voltál akkor.

– A kitelepítés a legsötétebb Rákosi-diktatúra alatt történt. Az államhatalom azért, hogy a „népi demokráciát” zökkenőmentesen megvalósíthassa, az itt élő művelt középosztálytól igyekezett megszabadulni. Ennek érdekében a legkegyetlenebb eszközöket alkalmaz-

ták, „reakciós” jelzővel bélyegezték meg őket, alapot teremtve a teljes vagyonek kobzásra, az internálásra, a bebörtönzésre. És akiket nem tudtak valamiféle bíróság elé állítani – mert semmi ok nem volt rá – azokat egy belügyminisztériumi véghatározattal kitelepítették.

Ilyenek voltunk mi is: édesapám ügyész volt és földbirtokos. Ezért osztályellenségnek tekintettek bennünket. Az 1951. július 13-án érkezett véghatározat szerint huszonnégy órán belül ki kellett menni, fel kellett számolni a nagy lakást – és mindent. Édesapám teljesen összeroppant. Hajnalban jöttek értünk és kis motyóval, teherautón vittek ki bennünket a pályaudvarra, a gyülekezőhelyre. A kitelepíteteket a kényszerlakhelyül kijelölt falvakban élő, „kulákoknak” csúfolt, szorgalmas

Isten meghallgatta imádságaimat

parasztembereknél helyezték el, befogadásukra kötelezve őket. Ördögi tervükben arra számítottak, hogy az osztályellenségeknek titulált emberek egymásnak is ellenségeivé válnak. Isten gondviselése nyomán viszont ez nem így történt. A Heves megyei Mikófalvára kerültünk, tizennyolc kijelölt család fogadott be minket, budapestieket. Megosztottak velünk szállást és asztalt. Cserébe mindenkinek keményen kellett dolgozni, mert itt csak így lehetett megélni. Én magam is mennyi mindent kaptam ebben a három évben! A kétkezi munka szeretetét, tiszteletét, az állatok szeretetét, de leginkább a befogadó család kedves barátságát, amely még ma is él. Megismertem az összefogásban rejlő lehetőségek erejét, a kapcsolatok ápolásának hasznát, a vendégszeretet gyakorlásának örömét (innen van a teaház-ihletem, amelyet 2017-ben valóra is válthattam, immár két szolgáló csoportban működik).

– Ahogyan a kitelepítések az éjszaka sötétjében kezdődtek, az amnesztia hasonlóan fű alatt indult, és nem sok jóval kecsegtetett. Hogy alakult az életed a szabadulás után?

– Nem kaptunk vissza semmit. Szállást, munkát csak Budapest hatvan kilométeres körzetén kívül kereshettünk. Egy kedves házaspár felajánlotta, hogy átmenetileg náluk lakhatunk, édesapám pedig egy malomban kapott adminisztrátori állást. Csak 1956-tól költözhattunk Budapestre. Hármán három nagynénémnél ágyrajárók voltunk. Megbélyegzetteként az volt a cél velünk szemben, hogy szakadjanak szét a családok. Édesanyám elhelyezkedett egy vegyigyárban, én pedig leérettségiztem. Származásom miatt most is csak protekcióval vettem fel az akkor induló Kirakat- és Dekoratórképző Szakiskolába. Ez szerencsés pályaválasztás volt nekem. Amde nem volt szerencsés első házasságom, amelynek kudarcát, a rossz párválasztást az áldatlan lakáshelyzetünkből való ösztönös menekülésnek tulajdonítom. Három évig tehát elvált asszony voltam. És egyszer betoppant munkahelyemre egy kedves fiatalember, Voloncs Gábor, akinek később a felesége lettem. Az Úr most is

Andrea élete fordulatairól beszél

megmutatta: velünk van. Gábor csodálatos férj volt. Veszélyeztetett terhes lettem, ő mindvégig ápolt engem – miközben dolgozott is. És a legnagyobb ajándék megérkezett, nagy örömeinkre megszületett Kata. Sok derűt, boldogságot hozott a mi életünkbe, mindvégig apás gyermek volt. Borzalmas volt, amikor negyven évi házasság után meghalt Gábor. Megviselt engem is, Katát is. Hála van a szívemben, hogy el tudtunk búcsúzni tőle. Többet körbeálltuk a kórházi ágyát, és imádkoztunk. Bár kómában volt, az orvos biztatott, hogy szólítsuk meg őt, hiszen mindent hall. Így sokkal inkább békességben viseltem elvesztését.

Békességben tekintettem azokra a kórházi ágyakra is, amelyek mellé az Úr vezérelt engem – a Fasorból. A beteg, kiszolgáltatott emberre mosolyogni, vigasztalást, reménységet, örömhírt mondani neki – ez volt a feladatunk. Szívesen emlékezem arra a tizenkét évre, amit a kórházmisszióban szolgáltam.

– Elmondtnad, hogy hosszú időn át istenkereső voltál. Bizonyára sok buktatóval találkoztl, sok tapasztalatot gyűjtöttél. Megosztanád-e ezeket mi velünk?

– Szüleim katolikusnak kereszteltettek meg. Édesapámtól hallottam először Jézus Krisztusról, ő vitt engem templomba is. Ré-

szemre tehát a mustármag már a családban el lett vetve. A Bibliával első apósom által ismerkedtem, aki református presbiter volt.

Egy időben nagyon érdekelt az asztrológia. Választ kerestem ugyanis a rossz emberismeretemre, amely abba a rossz házasságba belevitt engem. Eljutottam egy tanítóhoz, aki komoly, nagy tudású mérnökember volt. Én balga lélek, hozzá mentem – és nem Istenhez. De milyen lehet az olyan önismeret, amely nem ismeri Istent? Okkultista úton akartam megtalálni, megismerni az én Uramat... Ezért kellett leborulni Ő előtte.

Itt, a Damjanich utcában volt egy pincekáporna, ahová olykor Gábor is lejött. Mi felemás igában voltunk, de hagyta, hogy Katát hittanra járassam. A lelkesnek csodálatos miséi voltak, és felszólította a katolikus híveket, hogy olvassák a Bibliát. Jó példaként hozta fel a reformátusokat. Egyik kis kolléganőm, aki református volt, és látta, miként téblábolok az ÚR-keresésben, elmondta, hogy a Moszkva téren egy lakásban ifjúsági bibliaolvasó kör működik. Elmentem. Nagyon megfogott. Egyszer jogatanfolyamról érkeztem hozzájuk, de ők mindjárt lebeszéltek róla, bűnös dolognak tartották. Nem is látogattam ezután a tanfolyamot. Gyötrődtem a lelkiismeretem szorításában, leborultam, összeszedtem bűneimet – mintha Krisztus elé vinném. Gyóntam, de semmit nem kap-

tam a paptól, csak a penitenciát... Ez is arra indított, hogy a reformátusok felé forduljak. Nem ismertem igazán az Úr Jézust. Ezért beiratkoztam a péceli bibliaiskolába, de eljártam az Olimpia moziban tartott alkalmakra is. Egyszer odamentem Sipos Ete Álmoshoz, és megkérdeztem, hogy kell Jézust elfogadni. Ő azt felelte, ne gondolkodjak, fogadjam el. Ez így is történt.

Amikor a Magyarok Világszövetsége pavilonjának belső rendezését elvállaltam Ópusztaszeren, megismerkedtem a munka szervezőjével, Zika Klárával, és jó barátság alakult ki közöttünk. Sokat beszélgettünk. Tőle érdeklődtem egy jó református prédikátor iránt. Klára a Fasort ajánlotta. Így ismertem meg Végh Tamást. Az Úr most is cselekedett – mert aki az Ő országát keresi, azt Ő támogatja, és mindent a javára fordít. A katolikus barátok, rokonok viszont azt mondták: hitehagyó vagy, az egyház kilök magából... Döntés elé állítottak, de az Úr Jézus megsegített engem. Itt ismertem meg Őt, itt kell maradnom – erre jutottam a Lélek által. Eljártam a gyülekezeti alkalmakra, ismerkedtem a fasori testvérekkel, bekapcsolódtam a bibliaórákba és a konfirmációi előkészítőbe. 2005-ben tettem fogadalmat. Éreztem, ez az én egyházam, ahol a Szentháromság Istenbe vetett hitem kiteljesedhet igazán.

Nagy hatással voltak rám a biatorbágyi csendeshetek, formáltak, építettek, erősítettek engem. Ezt családtagjaim is észrevették. Az okkult dolgokat, az agykontrollt is itt tettem le, azóta nyugalom van bennem. Hálára köteleznék a gyülekezeti hetek, táborok, hitmélyítő igehirdetés-sorozatok áldásai is. Ezt fejezi ki vezérigém: „Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását” (Zsoltárok 50,23).

A három nemzedék, lányával és kisunokájával

Kicsit visszatekintve eddigi utamra, azt is megláttam, hogy az Úr igazságos szeretete kísér egész életemben. Megértettem, hogy Jézus Krisztus énértettem is meghalt a kereszten, az én bűneimért is szenvedett. „Az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett.” (Máté 18,11)

– Utaltál rá, kedves Andrea, hogy Isten milyen képességekkel ajándékozott meg téged. Talentumaiddal jól boldogultál a munkahelyen és a gyülekezetben egyaránt. Talán azért van ez így, mert a művészek érzékenyebbek. Téged hogyan érint a világban s a környezetekben is tapasztalható sokféle jelenség?

– Nem tartom magamat igazán művésznek, érzékenynek viszont igen – hívő életemből is következően. Az Istennel való szüntelen közösségben, az imádságban nyilvánul meg ez leginkább. Néhányszor már utaltam rá,

hogy milyen nagy, sorsfordító ereje van Istennek, akihez hittel imádkozunk. Sok ilyen imádságot meghallgatott az Úr, sok csodát tett velem. Imaközösségünk több mint tíz éve működik. A lányom halálos betegségéből történt meggyógyulása is a gyülekezet könyörgései nyomán következett be, és a kis unokám jövetelet is az ő rendíthetetlen hitük segítette. Szentlelke vezetése nyomán leborultam, és hittel kértem, szabadítson meg egy fogva tartó bűntől. Meghallgatott. Megkönyörült rajtam. Emberi ésszel szinte felfoghatatlan Isten cselekedete, mérhetetlen jósága. Neki mondom köszönetet, neki adok dicsőséget mindenért.

A világban borzalmas dolgok történnek. Látom, Isten megengedi ezt – még nem fejeződtek be tervai. E földi lét ilyeneket produkál. A mennyben más lesz. Addig is még egy kis erőt kérek magamnak az én Úramtól, mert úgy érzem, még van feladatam...

közreadja: Dévai-Józsa Gábor

Áldott Karácsonyi Ünnepeket kívánunk!

Betlehemi Csillag

(Somogyi Péter)

Betlehemi Csillag gyúlt a sötét égen,
Prófécia telt be, amit mondtak régen.
Ez a Csillag Jézus, szabadít a fénye.
Gyermekek, felnőttek egyetlen reménye.

Betlehemi Csillag, áld a szívünk Téged!
A mi bűneinkért od'adtad az élted.
keresztet szenvedtél, mégis feltámadtál,
Győzedelmed által, mindent odaadtál.

Betlehemi Csillag, fogadd el szívünk!
Teljes életünkkel, mi is Hozzád térünk.
Énekünket halld meg, mikor Téged kérünk,
Egész életünkben légy Megtartónk nekünk!

Az Andrea által készített gyönyörű karácsonyi faliújság

ÚJ TANFOLYAM INDULT GYÜLEKEZETÜNK BEN

Kiről tanúskodik az életünk?

A magunk erejéről vagy erőtlenségeiről? Tudásunkról, képzelt hatalmunkról, vagy gyengeségeinkről? A meghatározó világi hatásokról? Sodor bennünket az a sok benyomás, ami a környezetünkben ér minket? Jézus Krisztus ezt mondta a tanítványainak: „tanúim lesztek”.

Hosszabban így olvashatjuk: „Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (Apostolok cselekedetei 1,8)

Csodálatos küldetésre hívott el minket Isten, hogy a Szentháromság Isten tanúi legyünk. Királyi követek, akik Isten országára mutatnak. Mennyei erővel betelt emberek, akiknek több van, mint ami csak maguktól lehetséges. Éppen ezért semmi nem véletlen az életünkben, egy mindennapi találkozás is lehetőség, hogy Jézus tanúja legyek. Átadhatom én is a meghívást a királyi menyegzőre másoknak. Nem céltalan az életem. Nem sodródok az árral. Istentől való megbízatásom van, és ezért is nagyon fontos az életem, és annak minden napja! Mindez pedig minden hívó emberre vonatkozik, nemcsak lelkészekre, hitoktatókra.

Jézus Krisztus tanúja lehetek

Hogyan valósuljon meg ez a gyakorlatban? Azzal talán mindenki egyetért, hogy ezt tanulni kell. Királyi követ a királyok Királyától kaphat kiképzést. Jézus Krisztus magához gyűjtötte a tanítványait, felkészítette őket, majd felhatalmazta őket, és kiküldte, hogy vigyék az örömhírt másoknak is. Olyan jól sikerül ez a képzés, hogy lehet egy halász Péterből is mennyei követ, vagy egy másokat

12 testvér jelentkezett a tanfolyamra, a képen a csoport egy része látható - Betölti a szívüket, hogy megismerjék még jobban az Urat, és megismerhessék és végezhessek azt a küldetést, amit Isten rájuk bízott.

becsapó vámszedőből, a dühtől, indulattól gyilkoló Saulból királyi hírnök. Aki pedig ezen az úton jár, az átéli, hogy **nem haszontalan az élete** egyetlen napja sem. Fontos, amit tesz, helyére került, mert a királyi csapat hírnöke lett, akinek fontos mások megmentése, és segítése.

Tanúim lesztek tanfolyam

Új tanfolyam indult október elején gyülekezetünkben. Akik jelentkeztek, komolyan gondolják, hogy szeretnének tanulni, hiszen nyolc hónapon keresztül együtt vannak minden héten, sőt még egy hétvégére is elmennek együtt. Ezen kívül minden alkalomra többórás, hanganyagon küldött előadást hallgatnak meg, amivel készülnek az órákra. Betölti a szívüket, hogy megismerjék még jobban az Urat, és megismerhessék és végezhessek azt a küldetést, amit Isten rájuk bízott. Ez a tanfolyam négy részből áll. Az első szakaszban egy átfogó bibliaismeretet kapnak. Ez a rész

azoknak is új dolgokat ad, akik már ismerik a Bibliát, és azoknak is, akik még az elején vannak. Közben érdekes új gyakorlatokat tanulnak meg, mint az „áldásritmus”, vagy a „mélyfúrás”, mellyel egész más szemmel tudja az ember látni az őt ért eseményeket. A második rész címe: az evangélium és a szív. Hogyan tudja az evangélium még jobban elérni a szívünket? Mi van a szívünk mélyén, ami nehezíti az életünket? Meglátják a résztvevők, hogy az „**átformált szív**” **gyakorlat hogyan tudja újítani őket.** Majd a harmadik nagy téma: a misszió. Ahhoz, hogy alkalmas eszközök legyünk jól kell ismerni a környezetet, a minket körülvevő kultúrát, az igazságosság, irgalmasság, szenvedés kérdéseit. Végül a negyedik téma: a tanítványság és a hivatás, küldetés és a munka. Sáfárként a mammon birodalmában. Tanúságtétel szóval és tettel. Mindebben megerősödünk, hogy életünk Krisztus tanúja legyen vasárnap és hétköznap is.

12-en

Ezen az úton járunk a „Tanúim lesztek” csoportban hétfőnként, melynek maximális létszáma 12. Vannak olyan gyülekezetek, ahol már régóta folyik ez a képzés. Az a céljuk, hogy minden gyülekezeti tag elvégezze. De van olyan gyülekezet is, ahol a presbiterek jártak először. Legközelebb 2024 szeptemberében fog indulni csoport a Fasorban. Már most lehet tervezni vele, és akár lehet jelentkezni is rá! Minden korosztálynak építő, aki vállalja, hogy felkészül az órákra, és ott is részt vesz rendszeresen.

Legutóbbi felismerés

Az apostolok cselekedeteit olvassuk november közepén a bibliaolvasásunkban. Elgondolkoztunk már azon, hogy miért

Megragadva, elköteleződve - Külföldi turnén a zenekarral. A szünetben és az úton pedig a tanfolyam anyagait olvasva, amit nem lehet letenni!

nincs befejezése ennek a könyvnek? Olyan kurta-furcsán ér véget. Vagyis nem tudjuk, hogy mi lesz Pállal, kiszabadul-e vagy nem? Meddig él még? Nagyon szeretnénk még tovább olvasni. De miért így van vége? A legutóbbi közös alkalmunkon ismertük fel együtt, hogy miért. Azért nincs befejezve az Apostolok cselekedetei, **mert BENNED és bennem, BENNÜNK folytatódik tovább!** A gyülekezetben, és a Te személyes életedben. A családotokban és a munkahelyeden. Mind egy-egy izgalmas fejezete a tanítványok történetének. Ami valóban meg is valósul, ha küldetésben járunk, engedelmesen hallgatunk a Szentlélek vezetésére. Mindez pedig addig történik, míg vissza nem jön Jézus Krisztus, és az új égben és földön be nem teljesedik az Isten Országá. Egyben a Nagy Történet utolsó szakasza. Te is boldog, megajándékozott, áldott résztvevője, és részese lehetsz ennek!

Somogyiné Ficsor Krisztina

ÉLETKÉPEK CSIPKEBOKOR ÓVODÁNK MINDENNAPJAIBÓL

Ablakok Óvodánkba

Hívok mindenkit szeretettel, hogy tekintsünk be az óvodánk ablakain! Mert olyan öröm benézni és egyben hálát adni. Tudjuk, hogy ez a gyülekezet imádságos szívvel gondol az óvodánkra, és sok gyülekezeti család gyermeke jár az intézménybe, akár felvállalva azt is, hogy messzebbről utaznak ezért. Hálát adunk, hogy gyülekezetünk óvodájában is áldott misszió folyik!

Óvodánk és a gyülekezeti kapcsolat

Ehhez a témához kapcsolódnak a képek, amelyeket láthatunk. Hálát adunk a gyülekezet diakóniai csoportjáért, akik fűszernövényeket ültettek az elmúlt időben a gyerekekkel. Sok mag szépen kikelt. De mindennél jobb volt a közös ültetés élménye a gyerekekkel, és közben Gábor bácsi magyarázatai a növényekről, és aztán várni a növekedést a következő időben. Köszönjük, hogy így is kapcsolódhatnak a diakóniában szolgálók és ovis gyermekeink.

A másik képen a Reformáció Parkban látjuk a Madárka csoportos ovisokat. Az öt csoportból négy is ott ünnepelte a Reformáció ünnepét. Örömmel ízlelgettük ovis nyelven a református, Reformáció, Biblia, hit, kegyelem szavakat, és Jézus Krisztus nevét, Aki minden név fölött való! Vidáman énekeltünk a parkban mindegyik csoporttal.

A Reformáció ünnepén Gyermekbibliát kaptak a gyerekek egy alapítványon keresztül. Jó volt megtapasztalni a csoportokban, ahogy maguktól, csapatokban leültek egy sarokba, és nézték a képeket, és „olvasták” a történeteket!

Végül láthatjuk, ahogy ovisaink a templomban szolgálnak. A Báránka- és a Halacska-csoportosok énekében, jelenlétében gyönyörködhattunk. Kívánjuk, hogy családjaikkal együtt találjanak otthonra a mi gyülekezetünkben, vagy abban a lelki közösségben, ahova tartoznak!

Ablak a munkatársakra

Sok lelki alkalmunk van a munkatársakkal. Boldogság, hogy ezt nemcsak a fenntartó szervezi, hanem a munkatársak is szívük szerint vágynak rá. Egyik alkalmon mindenki írt arról, hogy miért hálás a munkahelyével

A reformáció ünnepén gyermek Bibliát kaptak a legkisebbek egy alapítványon keresztül- Rögtön elkezdték nézegetni, olvasni

Ovisaink a templomban szolgáltak- a Báránka- és a Halacska-csoportosok énekében, jelenlétében gyönyörködhattunk

Gyülekezetünk diakóniai csoportja fűszernövényeket ültetett az ovisokkal - sok mag kikelt

megtartó közegben dolgozhatom, láthatom a fejlődést a gyermekek életében, és az Úr mindig kiegészíti az erőtlenségeimet, hiányaimat. **Hálás vagyok** munkatársaim kitartó munkájáért, kedvességükért és az ölelésekért. A szülők kedvességéért, szeretetéért, őszinteségéért, és hogy láthatom a gyermekeket felcseperedni.

Hálát adok, hogy Uram mindig erőt ad, és a munkatársakkal szeretetben, össze-

Imádkozunk ovisainkért, hogy jó földbe hulljon az Ige-mag!

kapcsolatban. Ebből olvassunk részleteket!

Hálás vagyok, hogy egymást kiegészítve tudunk dolgozni a csoportban és tudunk együtt nevetni! A családoktól kapunk pozitív visszajelzéseket, és Urunk vezet és megtart bennünket.

Hálás vagyok, hogy mindig számíthattam a munkatársaimra, nagyon rendes szülők és gyermekek járnak ide. **Hálás vagyok**, mert

Ovis nyelven ismerkedtek a „reformáció”, „Biblia”, „hit”, „kegyelem” -szavakkal - Örömmel lapozgatták Bibliájukat

fogásban dolgozunk, a családok felől pedig megértést, együttérzést tapasztalok.

Hálát adok munkatársaim támogatásáért, biztatásáért, hogy hallhatom a gyermekeket imádkozni, és Uram hűségéért, kegyelméért.

Hálás vagyok,

hogy a munkatársakkal a nehéz időkben, betegségekben is támogattuk egymást, és tapasztaltuk, hogy Urunk erősített minket!

Hálát adok, a bátorító szavakért, pont amikor a legjobban szükségem van rá. Bármely csoportba megyek, az ölelő karokért, a „képzeld el!” -storykért és Uramért, Aki nem engedi, hogy feladjam, hanem velem van igérete szerint.

Hálás vagyok a munkatársaim elfogadásáért, szeretetükért, segítségükért. A szülők szeretetéért, és a családi légkörért, Uram feltétel nélküli szeretetéért, jó tervéért.

Hálát adok a munkatársakért, akikről sokat tanulok. A gyermekekért, akikhez egyre közelebb kerülök, és Uramért, mert soha nem vagyok egyedül, a szeretete átvész az életben.

Hálát adok a sok szép szóért, amit kapok, és amivel erősítjük egymást. A gyermekek szeme csillogásáért, mely a szeretetből fakad. Uram megbocsátásáért, erőért, gondviselésért, és a Benne való hitért, melyben növekedhetek.

Hálát adok a drága munkatársaimnak, hogy a négy legnehezebb pillanatomban is mellettem álltak. Mindig támogattak, és nem hagytak magamra. **Hálát adok** a gyermekekért, akik sok energiát, szeretetet és ölelést adnak nekünk. A családokért, akik támogattak minket. Uramat dicsérem, aki mindig velünk van, és vezet minket a mindennapokban.”

Az öt ovis csoportból négy is a Reformáció parkban ünnepelt

Somogyiné Ficsor Krisztina a Reformáció parkban a Madárka csoport ovisaival

Somogyiné Ficsor Krisztina

ÚJ LEHETŐSÉG A FASORBAN

Tésztából diakónia

Gyülekezetünkben folyamatosan kereszük az utakat, amit megnyit Isten, hogy mások javára tegyünk. Az orosz-ukrán háború kapcsán sok kárpátaljai magyar református testvérünk jött át Budapestre, akik közül többen a gyülekezetünkhöz csatlakoztak. Ők meséltek arról, hogy milyen jó közös szolgálat a tészta készítése Kárpátalján. Ekkor erősítette meg a szívünket Isten! Indítsunk itt is ilyen csoportot! Ezzel a kárpátaljai testvérek iránt is kifejezzük a befogadást, a szeretetet, és közben mások felé is szolgálunk vele. Hogy lesz a tészta készítésből diakónia? Ezt remélem, hogy mindenki megérti, ha elolvassa a rövid válaszokat, bizonyágtételeket az alkalmakról.

Tészta készítés minden hónap második szombatján van. A legutóbbi után megkérdeztem a résztvevőket: Milyen öröme van ebben a szolgálatban? Miért ajánlod másoknak is? Mit jelent ez a munka, a számodra?

Először olvassuk kárpátaljai testvérek választát:

Hiszem, hogy Isten is örül neki

„Szeretem a közösséget, szeretek ehhez a gyülekezethez tartozni, örömem lelem abban, hogy látom, vannak még olyan emberek, akik szívből segítenek másokon. Megnyugszik az ember szíve és lelke, feltöltődik ebben a nehéz világban, amikor együtt vagyunk és Isten is közel van hozzánk, úgy érzem. Örülök neki, hogy együtt lehettünk és segítettünk. Hiszem, hogy Isten is örül neki, hogy egy kicsit megállunk ebben a rohanó világban, egymásra is figyelünk és gondot fordítunk másokra. Egy kicsit otthon érzem magam. Szeretek segíteni, ahol tudok. Jól esik a szívemnek, ha látom, hogy mosolyognak az emberek, és ha kicsit is részem volt abban a mosolyban, még jobban örülök. Mint háziasszonynak, a család nagyon fontos, és a második családomnak érzem ezt a közösséget. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy ide vezetett és hogy itt otthonra találhattam. Ugy érzem, hogy egy csodálatos közösség része lehetek.”

Kósa Ezsbeta

Nagyon sok rászorulónak tudunk segíteni

„A tészta készítést gyerekkorom óta nevelték belém. A mi családjunkban minden héten tészta készítés volt, amiben a gyerekeknek is be kellett segíteni. Ez nagyon nagy örömet okozott nekünk gyerekként. Főként a laska tészta készítése, mert mindig én daráltam le, ami nagy élményt adott.

A csigatészta készítését inkább esküvőkre készítették. Így esténként sokan összegyűltünk és tészta készítés közben sokat tudtunk beszélgetni és nevetni.

Ez most is nagy örömet okoz, mert nem csak tésztát készítünk a gyülekezetben, hanem összegyűlve a testvérekkel tudunk beszélgetni, énekelni, Istent dicsőíteni.

Azért ajánlom másoknak, mert közös családi munkával nagy élmény ez. Így egyben van a család, a gyerekeknek pedig elveszi a figyelmét az internetről, ami a mai világban nagy problémát okoz. És a hagyományok is megmaradnak. Ezzel át tudjuk adni a tudásunkat a gyerekeinknek. Ez a munka kikapcsolódást jelent nekem, hátrahagyva a mindennapi gondokat és problémákat, jobban tudunk figyelni egymásra, Isten szeretetére. Nagyon szeretek segíteni másoknak, amiben csak tudok. Nagyon sok rászoruló van, akinek segíteni tudunk ezzel a munkával, Isten áldásával. Sok örömet tudunk adni szeretett Testvéreinknek és mosolyt csalni a szomorú emberek arcára, ezzel is bizonyítva, hogy Isten kegyelmes és gondja van mindenkire. A szolgálat számomra azt jelenti, hogy elsősorban Istent szolgálom ezzel.

*„Emlékeztem
nagyamammal és
édesanyammal eltöltött
időre mikor együtt
készítettük a különböző
fajta tésztaikat.”*

„Aki pedig magot ad a magvetőnek, és eledelül kenyerét, megadja és megsokasítja vetőmagokat, és megszorítja igazságotok gyümölcsét.” (2 Korinthus 9:10)

Ildikó Hvozgyeva

Őszinte barátságok kezdődnek el

„Nagyon szeretek másokon segíteni, ha lehetőségem van rá, hiszen rajtam is segítettek már, nem egyszer! Nagyon örülök, hogy a Fasori Gyülekezet tagjai lehetünk a lányommal együtt. Nagyon figyelmes, őszinte, jó embereket ismerhettem meg itt. A kézműves foglalkozás nagyon közel áll hozzám, szeretem elkészíteni a szebbnél szebb tésztákat, melyek finoman kerülnek majd a közelgő karácsonyi ünnepek asztalára. A társaság, mikor összeül a tésztakészítésre, jól érzi magát, őszinte barátságok kezdődnek el, amelyek talán egy életen át tartanak. Fontos az ima, amit ott mondunk el, egymást megértjük, támogatjuk, ami nagyszerű dolog.”

Dankai Nagy Erzsébet

Olvassuk Budapesten régóta élő testvérek válaszait:

Adni is öröm

„Öröm a közösség, az együtt munkálkodás, Isten dicsőségére. Ajánlom a Testvéreknek, mert jó együtt beszélgetni, imádkozni, dolgozni. Eledelünk fontos része a tészta és azt közösen készíteni. Adni is öröm Isten ajándékaiból. A szolgálat Isten dicsőségére és szereteteink örömeire áldás, amit Isten gazdagon ad.”

Bálintné Anna

Nagy örömmel veszem a feladatot

„Engem a tésztakészítés mindig örömmel tölt el, hogy testvérnőim között lehetek, főleg a legutóbbi alkalommal, mikor még enekeltünk is.

A beszélgetések során kicsit jobban megismerjük egymást, erősíteni tudjuk hitünket a megpróbáltatásokban. Még recepteket is cserélünk. Nagyon jó közösségépítő is ez az alkalom.

...és az eredmény mindig felemelő, amikor

Gyülekezetünkhöz csatlakozott kárpátaljai magyar református testvérek meséltek arról, milyen jó közös szolgálat a tésztakészítés – ez indított bennünket arra, hogy nálunk is legyen ilyen csoport!

látjuk a munkánk eredményét, hogy megáldotta Istenünk törekvésünket.

A családból hozom azt, hogy amit el tudok készíteni, azt készítem el. Azt tudom, mit tartalmaz és hogy egészséges a családnak, hisz szinte mindenben vannak adalékanyagok, amik nem egészségesek.

A tésztakészítés nem sokkal azután kezdődött, hogy a gyülekezetbe jöttem. Örömmel csatlakoztam, úgy éreztem, tudok segíteni a készítésében és ezáltal az adományban is.

Úgy éreztem, hogy jó helyen vagyok, feladatot is kaptam, amit nagy örömmel veszek.

Úgy hiszem, kötelességünk segíteni azoknak, akik rászorulnak akár anyagilag, akár az időnket adva erre a célra.

A finom és szemet gyönyörködtető tészták- az eladásból befolyt összeggel a rászorulókat támogatják

Az első alkalommal nagyon sokan voltunk, nagyon felemelő volt, reméljük még sikerül Isten segítségével újra megszólítani a testvéreket az adományozásnak erre a módjára.”

Borbély Magdolna

Összetartó közösség

„Az első téstakészítő alkalmat nagy izgalommal vártam, mivel ezelőtt soha nem készítettem házi téstát. A szakavatott kezek gyorsan és precízen összegyűrik a téstát, miközben elsajátíthatóak a téstagyúrás fortélyai. Van, aki a téstát gyúrja, van, aki nyújtja, van, aki kockázza és van, aki tekeri a csigatéstát. Mindenki megtalálja a saját részfeladatát a képességeinek és talentumainak megfelelően. Minél több szorgos kézre van szükség, tekintve, hogy a csigatészta készítése időigényes munka. **A friss házi téstával örömet szerzünk a gyülekezeti tagoknak is, akik megvásárolják, a befolyt összeggel pedig rászoruló családokat támogatunk.**

A téstakészítő csapat egy nagyon lelkes, összetartó közösség. Egy-egy alkalom során énekszóban és imádságban is áldjuk az Urat. Emellett sokat beszélgetünk és nevetünk. A mai rohanó világban nagyon nehéz jól sáfarkodni az időnkel, de hiszem és vallom, hogy az Úr az időnk felett is Úr, és imádkozó szívvel, előtte állva ez a havi 3-4 óra szabaddá tud válni a szolgálatra. Jó szívvel hívogatok mindenkit, hogy megtapasztalja ennek a szolgálatnak az áldásait.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy a diakóniai szolgálatban ezzel az üggyel is az Isten országát építhetjük.

Delényi Gabriella

Hálát adunk Istennek

„Emlékeztet nagymamámmal és édesanyámmal eltöltött időre mikor együtt készítettük a különböző fajta téstákat. Nagyon jó együtt eltölteni néhány órát, ahol énekelünk, beszélgetünk az életünkről, recepteket cserélünk és hálát adunk Istennek, hogy itt békességben, nyugalomban élhetünk. Másokért való munkálkodás, segítségnyújtás ez számomra. Eszembe jutnak nagymamáim, és édesanyám, akik a fáradságot nem ismerték, ha a családról volt szó.”

Jutasiné Diós Berta

Jó megismerni új testvéreket

„A téstakészítés alkalmával jó találkozni, megismerni új testvéreket és megismerni a téstakészítés fortélyait.

Ajánlom jó szívvel másoknak is, mert jó együtt lenni, beszélgetni, énekelni és közben hasznos munkát végzünk a diakónia javára.

Mivel koromnál fogva, és egészségem miatt is, csak korlátozott mértékben tudok szolgálatot vállalni, de Isten erőt ad ehhez a szolgálathoz.

Azért jó a téstakészítés számomra, mert mindig az az Ige vezérel, hogy jobb adni, mint kapni, és jó érzés, hogy ezzel valakinek tudok segíteni, örömet szerezni.”

Toperczerné Erzsike

Téstakészítés minden hónap második szombatján van - „Öröm a közösség, az együtt munkálkodás, Isten dicsőségére. Ajánlom a Testvéreknek, mert jó együtt beszélgetni,

Szeretetten összegyűlni

„Nagyon jó az Úrnak hálát adva a házában alkotni. Jó közösségben, szeretetten összegyűlni, egymást jobban megismerni. Hasznos időtöltés, szorosabbá válik az Úrral való kapcsolatunk. Ha többen vagyunk, több téstát tudunk készíteni, melyet eladva több rászoruló családnak tudunk segíteni, örömet szerezni. Itt tanultam meg csigatéstát készíteni, melynek nagyon örülök családommal együtt. Nagyon szeretek gyülekezeti közösségben lenni.”

Csömöriné Erzsébet

**Sok szeretettel hívunk, várunk
MINDENKIT közénk!**

Somogyiné Ficsor Krisztina

A 270. HAJNAL CSERKÉSZCSAPAT BESZÁMOLÓJA

100 évesek lettünk!

Jó munkát! – ezzel a cserkészüdvözléssel köszöntjük a fasori gyülekezetet abból az igazán különleges alkalomból, hogy 1923-ban alakult fasori cserkészcsapatunk október 13-án ünnepelte 100 éves fennállási évfordulóját. Noha a történelem viharai megtépázták és 1948-ban belügyminiszteri rendeletre feloszlatták, örökre megszüntetni mégsem tudták. Ma újra virágzó közösségi élet zajlik a közel 40 főt számláló Hajnal cserkészcsapatban.

Elődeink zászlóit és más emlékeit, melyeket Molnár István csapattag mentett ki egykor az államosított Julianna iskolából, ma is hűen őrizzük, folytatva az idén 110 éves magyarországi cserkészmozgalom, a világszerte több mint 200 országban közel 40 millió cserkészt egyesítő közösség törekvéseit: az önmagunk folyamatos nevelése által Isten felé való növekedést, segítve a fiatalokat, hogy a társadalom elkötelezett, felelős, egészséges polgáraivá váljanak. **Istennek tartozunk hálával, hogy nem engedte nyomtalanul a történelem süllyesztőjébe hullani cserkész elődeink fáradozásait, szellemiségét és a megteremtett hagyományokat.** Ezt szeretnénk tőlünk telhetően órájuk is emlékeztetve gyümölcsözővé tenni az elkövetkező generációk, fasori közösségünk és egész nemzetünk számára. Az újraalakulás óta eltelt közel egy évtized idei gyümölcsét mutatjuk most be a Harangszó olvasóinak.

Bár a cserkészév hagyományosan szeptemberben kezdődik, idén januárban közel tízfős vezetőségi megbeszéléssel és játékos csapatépítéssel nyitottuk a naptári évet. **Csapatunk új parancsnoka, Diószegi Keve** ekkortól tölti be tisztségét, melyet a következő három év folyamán fog gyakorolni. Keve az újraalakulás óta az első olyan csapatparancsnok,

Nyári táborban

vasárnapi istentiszteletén is részt vettünk a hétvége folyamán.

„Azért szeretem a cserkészetet, mert jó a közösség, és finom az étel. Nagyon szeretem a programokat, és hogy hosszú a tábor.”
(Diószegi Álmos Péter, 12 éves)

A tavasz folyamán folytattuk a Julianna iskolában heti rendszerességgel tartott őrsi foglalkozásokat. Ezeken az alkalmakon cserkészeink kisközösségi rendszerben, játszva tanulhatják meg a különböző cserkészfortélyokat. A kiscserkészek **népdalokat, imákat és a kiscserkésztörvény két pontját tanulják**, míg a nagyobbak csomóznak, a cserkésztörténelemmel és a cserkésztörvény 10 pontjával ismerkedhetnek, így készülve a nyári cserkésztáborra, ahol az új kiscserkész-ígéretet, majd cserkész-fogadalmat tehetnek.

„Sok olyan embert ismerhetek meg a cserkészet által, akiktől sokat tanulhatok. Megismerhetem a természetet, és sok időt tölthetek benne, ami a mai világban nagyon nagy kincs.” (Kovács Bence, 13 éves)

Az egész évben összeszedett tudást a július közepén tartott nyári cserkésztábor során mindenki ügyesen tudta hasznosítani, alkalmazni.

Idén Komárom–Esztergom vármegyében, Császár településtől nem messze táboroztunk. Az összességében 2 hetes tábor folyamán a létszám fokozatosan nőtt. A legidősebbek már az elő-táborban is részt vettek, sátrakat állítottak, latrinát ástak, segítettek a tábor felépítésében, míg a fiatalabbak 10 napra, a legkisebbek pedig 5 napra költöztek ki az erdőbe.

Hagyományainkhoz híven táborunkat idén is körülölelte egy keretmese, amely minden évben megadja az együttlét lendületét, és a gyerekek fantáziájának gazdagítása miatt is fontos. Idén japán témájú történetet választottunk: bepillantottunk a japán császári udvar életébe, és egy szerelmi szálát is nyomon követhettünk. Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk a gyerekektől, rendkívül jó érzés volt látni csillogó szemeiket egy-egy jelenet eljátszása közben.

A tábor programja sokszínű volt, a korábbiakban megszokott játékokon és vetélkedőkön kívül új programokon is részt vehettünk. Volt táncház, méta, gyümölcsjáték, tanultunk népdalokat, és még sok más játékot is játszottunk, az estéket pedig közös tábortűzzel zártuk. A hét legjobban várt programja a portya volt, amikor mindenki útra kerekedett nehéz hátizsákjával. A nagyobbak elhagyták sátraikat, és egy éjszakát a szabadban, ponyva alatt töltöttek, míg a kisebbek rövidebb túrára mentek, és estére visszaértek a táborhelyre.

Az utolsó napok a fából készült építményeink bontásával és a terep elrendezésével teltek, azonban itt sem ment el senkinek a jókedve, az addig örsönként összegyűjtött „ezüst-érmékből” különféle finomságokra lehetett licitálni az úgynevezett „Frici-liciten”.

A táborban tovább bővült a 100 éves fasori 270. Hajnal Cserkészcsapat: idén újonnan hárman kiscserkész ígéretet, hárman pedig cserkészfogadalmat tettek, ketten sikeresen első-próbáztak, és négyen teljesítették az egerészölyv-különpróbát, amelynek során önellátó módon, közösen a szabad ég alatt kellett tölteniük egy éjszakát. Szeretettel gratulálunk nekik!

„A cserkészlet segít megismerni a természetet, és nagyon sok élménnyel gazdagodtam, és sok új ismerőst szereztem, mióta cserkészkedek.” (Tóth Julcsi, 13 éves)

Az augusztusi szünet után vezetői megbeszélésekkel és toborzással kezdtük a cserkészévet. A beharangozott palacsintatúrára szeptember végén került sor. Ez a programunk mára hagyománnyá vált, ekkor találkozhatnak az újonnan toborzott cserkészek és családtagjaik a csapattagokkal és a vezetőkkel. **A program kezdeteként először közösen részt vettünk a vasárnapi fasori istentiszteleten,** délutánra pedig kisebb kirándulást, a szabadban palacsintázást és métázást terveztünk. Sajnos azonban közbeszólt az időjárás, így a Csipkebokor óvoda tornatermében tartottuk meg a programot. Izgalmas vetélkedőkön és beszélgetésekben vehettek részt, akik eljöttek, és természetesen nem maradt el az otthonról hozott változatosnál változatosabb palacsinták megevése sem. Hálát adhatunk Urunknak, hogy a kellemetlen időjárás ellenére is együtt tölthettünk egy szép napot. Októberben aztán újra elkezdődtek az őrsgyűlések, és **szeptember óta időnként, tervezett rend szerint megjelenünk együtt, cserkészegyenruhában a vasárnapi fasori istentiszteleten.**

Az év hátralévő részében sem pihentünk, novemberben tartottuk őszi portyánkat, és a

Istentisztelet után 2023 októberében

A legutóbbi őszi portyán, 2022. november 27-én

tavalyi évhez hasonlóan részt vettünk a Julian-na iskolában rendezett hagyományos adventi vásáron is. Végül közös karácsonyozással zárjuk a naptári évet.

A 100. év után pedig készülünk a 101.-re is: már elkezdtük szervezni a jövő évi tavaszi portyát és a nyári táborot. **Örömmel hirdetjük továbbá, és szeretettel invitáljuk a kedves gyülekezetet alakulási évfordulónk megünneplésére, melyet 2024. május 12-én, vasárnap fogunk tartani mindenféle izgalmas program és kiállítás keretében. Részletesebb információkkal később fogunk szolgálni.**

Légy résen!

Gurzó Gyöngyi és Kovács Flóra őrsvezetők

Diószegi Keve: Miért ajánlanám a cserkészetet?

„Kilenc évvel ezelőtt, amikor elkezdtem cserkészkedni, egy nagyon jó közösségbe kerültem, és ez gyökeresen megváltoztatta az életemet. Ha valaki megkérdezi, hogy miért ajánlanám a cserkészetet, akkor azt mondanám, hogy a közösség és a programok miatt, amelyek kiszakítanak a mindennapokból, és új látásmódot adnak az embernek, melyet a természetben, Isten közelében lehet megtapasztalni. Ahogy egyre idősödtem, és elvégeztem az őrsvetetőképzőt, majd a segédtsízi vezetőképzést, egyre mélyebben megfogott a cserkészet. Megtapasztaltam,

milyen az, amikor gyermekeknek adhatom át a tudásom, és olyan embereket nevelhetek, akik később értékes és hasznos tagjai lesznek a társadalomnak. Megtanultam értékelni az alapvető, létfontosságú dolgokat, úgy, mint a vizet, amikor a forrástól a táborhelyig cipelni kell a kannákban és később be kell osztani, hogy jusson mindenkinek elegendő. Megtanultam térképet olvasni, tájékozódni az erdőben, tüzet rakni, csomózni és sátrat állítani. Megtanultam a cserkészszöveget 10 pontját és abból többek között azt, hogy felelősséggel tartozom Isten, hazám és embertársaim felé.

A cserkészet több, mint egy szakkör, ez egy életforma, egy látásmód, amely a gyermekeket játékos tanulással a későbbi felnőtt életükben előforduló problémákra készíti fel.

Hálát adok az Úrnak a fasori csapat korábbi vezetőiért, akik mindenben segítettek. Közösségünk egyre növekvő létszáma is motiváló számomra a csapatvezetésben. A csapatparancsnokság kihívásokkal teli, hatalmas felelősség, de nagyon hálás vagyok a lehetőségért, hiszen így vissza tudom adni a következő generációnak mindazt, amit korábban én is kaptam a vezetőimtől. Köszönöm a gyülekezet eddigi és jövőbeli támogatását, remélem, a 100 éves alakulási ünnepélyen, illetve addig is, még többükkel személyesen is megismerkedhetek.”

Diószegi Keve segédtsízi, csapatparancsnok

Vezetőségi tagok, a cserkészet alapítója, Lord Baden-Powell születésnapján, február 22-én

VISSZAKÖLTÖZÖTT A RÁDAY HÁZBA A BIBLIÁS KÖNYVESBOLT

Újra a régi helyére, a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday utcai székházába költözött a Bibliás Könyvesbolt, ahol az igényes könyvek mellett ajándéktárgyakat, képeslapokat is találunk, valamint egy kávézósarkot is kialakítanak.

A megújult Bibliás Könyvesboltot szeptember 28-án adták át Ráday-napok programsorozat részeként. Balog Zoltán püspök a megnyitón így fogalmazott: „Itt minden látogató lehetőséget kap arra, hogy a Bibliát és a Bibliával kapcsolatos könyveket megvásárolhassa, kezébe vehesse, magába szívhassa az illatukat, és haza tudja vinni ezeket; segítséget kap ahhoz, hogy az olvasásból valóságos élet és valóságos cselekedetek legyenek.”

A Biblia nem múzeumi tárgy, hanem élő ige, aminek helye van a mindennapi életünkben. A berendezést is ennek megfelelően alakították ki. Az előtérben látható a könyvesbolt plakátja, amely a Magvetőt ábrázolja. A könyv motívum több helyen is megjelenik a boltban: fafaragások a szekrények tetején, egy nyitott könyv a padló csempéjén, valamint a csillag alakú fali polc. Kényelmes fotelket és kis asztalt is elhelyeztek a látogatók számára, ha leülnének lapozgatni a kiadványokat. Kávézósarkot is kialakítanak majd.

A könyvesboltban többféle Szentírás megtalálható, köztük

magyarázatos, ifjúsági, képregényes, régebbi és újabb fordítású, egyedi kötésű és idegen nyelvű. Válogathatunk a magyar és nemzetközi keresztyén irodalom műveiből, de a kínálatban szerepelnek gasztronómiai könyvek, gyerekeknek szóló foglalkoztatók és magazinok is. Ajándéktárgyakat, képeslapokat, igés kerámiákat is lehet kapni.

A boltot egy üvegfal választja el a Bibliamúzeum időszak kiállítóterétől, ahol ősszel a tizedik, jubileumi kiállítást rendezték meg. A múlt századi alkotók műveit bemutató, „Ívlámpák vagyunk egymás szívei fölött” című tárlat december 19-ig tekinthető meg.

A Bibliás Könyvesbolt hétfőtől péntekig 10 és 18 óra között, szombaton 10-től 14 óráig várja a látogatókat a Ráday Házban (1092 Budapest, Ráday utca 28).

Ajándéktárgyakat, képeslapokat, igés kerámiákat is lehet kapni

Itt minden látogató lehetőséget kap arra, hogy a Bibliát és a Bibliával kapcsolatos könyveket megvásárolhassa

HÁLÁS VAGYOK, HOGY TUDHATOM, KRISZTUS MELLETTEM VAN, ÉRTEM HARCOL

Interjú Diószegi Kevével

Ifjúsági sorozatunkat folytatva, újabb fiatal, Diószegi Kevét kérdeztem a hitéről és az Istennel való kapcsolatáról. Olvassátok szeretettel!

– Mesélj magadról, hány éves vagy, hol tanulsz, melyik egyetemre, milyen szakra szeretnél majd menni, választottál már magadnak hivatást?

– Diószegi Keve Vince vagyok, tizenkilenc éves, másodéven tanulok a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen, gépészmérnök szakon. Második osztályos korom óta gitározok, a tanulás mellett dolgozok, „népi táncolok”, és a fasori 270. Hajnal Cserkészcsapat parancsnoka vagyok. Hivatásomat a cserkészletben találtam meg, az ottani lelkület és közösség nagyon megfogott az elmúlt években. Két testvérem van, a nővérem is juliánás volt, az öcsém pedig még mindig odajár.

– Hány éves korodban kerültél a Fasorba? Te is tősgyökeres fasori vagy, aki már egészen kicsi korától részt vett a Kincskereső táborokban? Milyen élményeket őrzöl ebből az időből?

– Családommal együtt két és fél éves koromban kerültem a Fasorba, végigjártam a Kincskereső táborokat, a családi heteket, a gyermek-istentiszteleteket, a Juliannába jártam általános iskolába és itt is konfirmáltam. Sok boldog emléket őrzök a Kincskereső táborokból, még Tahitótfaluból. Mindig öröm

visszaemlékezni a sok éneklésre, az alkalmakra, a focizásokra Tamás bácsival, a Ki mit tud?-okra, a kincsek keresésének izgalmára, egy-két itt talált kincset máig őrzök még. Istennek hála, több olyan közeli barátom is van, akivel itt ismerkedtem meg, és azóta is nagyon fontosak számomra.

– Mikor érintett meg először a hit, mikor fogadtad el személyes Megváltódnak Jézus Krisztust?

Keve már sok éve gitározik az ifis alkalmakon

– Nehéz megfogni, hogy mi volt az a konkrét pillanat, amikor befogadtam Istent a szívembe, mindig is hívő embernek tartottam magam, hiszen kiskorom óta így neveltek. Emlékszem egy estére az egyik Kincskereső táborból, amikor először imádkoztam emiatt, de akkor talán még nem is fogtam fel teljesen, hogy mit jelent ez igazán. Csak később, a konfirmációi előkészítőkön és az első ifítáborban gondolkodtam ezen sokat, és itt újra megerősödtem a hitemben.

– Hogyan alakította az életedet a hited? Mennyiben változtatta meg a baráti köröd, érdeklődésedet?

– Hálás a szívem, hogy kiskorom óta végigvezetett Isten a döntéseimen, a boldog és a nehezebb időszakokon. Nagyon sok segítséget kapok tőle a mindennapokban, a

Általános iskolai barátjával, Kovács Botonddal

Keve és legjobb barátai: Bruckner Márkus, Antal Botond, Kása Kristóf, Juhász Kende, Antal Sári, Boross Hanna, Devich Noémi és Berzsák Réka

*Keve
testvéreivel,
Villővel és
Álmossal*

cserkészcsapat vezetését el sem tudom képzelni nélküle. Hálás vagyok, hogy tudhatom, hogy Krisztus mellettem van, értem harcol. A Hajnal csapatban igyekszem teljesíteni az elhívását arra, hogy hirdessem az Ő nevét, továbbadjam az ismereteimet és a hit örömét a fiatalabb korosztálynak.

– Tudják rólad az iskolában, hogy keresztény vagy? Hogyan éled meg világi közegben a hitedet?

– Amikor elmentem a Juliannából egy hatosztályos állami gimnáziumba, nehéz helyzetben voltam, nem nagyon tudtam, hogy beszéljek erről az osztálytársaimnak, azonban itt is Isten kezét látom az életemben, hiszen olyan osztálytársakat adott mellém, akikkel szabadon beszélhettem erről. Később, az egyetemre kerülve szintén egy olyan közösségbe csöppentem, ahol többen hívő kereszténynek, és ugyanezt tapasztaltam a néptáncsoportomban is.

Az itteni barátaimmal azonban nem olyan közeli a kapcsolatom, mint azokkal, akiket a Fasorban ismertem meg.

– Mit jelent számodra a Fasor, az ifis közösség?

– Sajnos a sok elfoglaltságom mellett egyre kevesebbszer jutok el a pénteki ifikre, azonban, ha ott vagyok, mindig örömmel feltöltelekve megyek haza. Egy hosszú hét után jó megtapasztalni Isten jelenlétét egy ilyen alkalmon. Isten közelségét legjobban a dicsőítésekben érzem. Már lassan három éve vezetem az ifis dicsőítő csapatot, és az IKON Bandben is idén ötödik éve gitároztam a budapesti református ifjúsági találkozón. Hálás vagyok Istennek az itteni közösségért, a barátaimért, akikkel ezt közösen élhetem meg.

Nagy Réka

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Káténak történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi, valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

Immár a Heidelbergi Káté harmadik részével, a háládatossággal foglalkozunk, egyenként tanulmányozzuk a tíz Igét. A kilencedik parancsolat az igazság, a tisztesség, a becsület és egyenesség normáját állítja elénk, hogy legyünk képesek mások igazságát és tisztességét is megvédeni a saját egyenességünk által. Ahogy Isten nevét, úgy a felebarát nevét is tilos beszennyezni – ily módon egybecsengést fedezhetünk fel a harmadik és a kilencedik parancsolat között. Az ember becsülete ugyanis istenképűségét is tükrözi. Aki tehát a másik ember becsületét sérti, az Isten ellen lázad.

Ezekre gondolva olvassuk el a 43. úrnapja kérdését és az arra adott feleletet!

Mit akar Isten a kilencedik parancsolatban?

Azt, hogy senki ellen hamisan ne tanúskodjam, szavát ki ne forgassam, ne rágalmazzam, hitelét ne rontsam, meghallgatása nélkül könnyelműen el ne ítéljem. Ha Isten haragját magamra vonni nem akarom, kerüljem a hazugságot és a csalást, mint az ördög mes-

terkedéseit. A törvény előtt és más hivatalos eljárásban az igazságot kedvelem, őszintén kimondjam és megvalljam, felebarátom tisztességét és jó hírnevét pedig tőlem telhetően megoltalmazom és előmozdítom.

A Káté e kérdés-felelete a kilencedik parancsolat értelmezésében a társadalmi együttélés etikájának kis kódexét adja: kifejezetten elítéli és elmarasztalja azokat a megnyilvánulásokat, amelyek a hamis tanúzás, a rágalmazás, a gyalázás, a hazugság és a csalárdság által a történelem folyamán számtalan emberi tragédia okai és okozói voltak. A kilencedik Ige magyarázatát Luther Márton tömören így foglalta össze: „Istent félnünk és szeretnünk kell, hogy felebarátunkat hazugságba ne keverjük, el ne áruljuk, háta mögött meg ne szóljuk, rossz hírét ne költjük, hanem inkább mentsük, jót mondjunk róla, és mindent javára magyarázzunk”.

A hamis tanúzás komplikáltságára pedig azzal hívja fel figyelmünket Fekete Károly, hogy az eredeti parancs mellé „átiratokat” is megfogalmaz. Nézőpontjának változtatásaival gazdag következtetéseket tár elénk. Gondolatmenetéhez igazodva próbáljuk megvizsgálni az alábbiakat!

- Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot! Ez maga a bibliai parancsolat. Számunkra a hamis tanú példája Júdás, akinek minden esélye meg lett volna, hogy igaz tanú legyen, de ő eljátszotta ezt a lehetőséget Jézus perében. Az igaz tanúság mintája Jézus. Ő az egyetlen igaz és hű tanú. Amikor egymás ellen hamisan tanúskodunk, a mögött mindig valami ördögi indulat húzódik – írja Cseri

Kálmán. Sátán a vádoló. Az a foglalkozása, hogy szüntelenül vádol. Amikor az első ember bűnbe esett, és Isten számonkérte tettét, máris elhangzott az első vádaskodás az Édenben... Jézus Krisztus soha nem vádolt senkit.

Az Ő Lelke a mentegetésnek, a védelemnek a Lelke. Amikor a farizeusok Jézus elé rángatták a házasságtörő asszonyt, Ő mondta: „Én sem vádolok”. Jézus nem vádolni jött, hanem megmenteni minket. De aki megtanulja önmagát vádolni, bűnbánattal Isten színe elé járulni, és másokat mentegetni, abban Jézus Lelke munkálkodik.

Egymás ellen tanúskodunk hamis módon akkor is, amikor más vádol valakit, mi pedig hallgatunk. „Vétkesek közt cinkos, aki néma” – írja Babits Mihály. Környezetünkben mi is észrevehetjük, mennyire jellemző ránk ez a kényelmesen semleges magatartás, ez az okos tartózkodás, ez a gyáva meghunyászkodás, ez a kegyetlen közöny... A hamis tanúbizonyosság hazug tanúbizonyosság – és bűn. A háborúk története is bizonyította mindezt. A fegyverek ugyan hallgattak, de a sajtó már szította a gyűlöletet hamis vagy fél-igaz vádakkal. A békét munkáló ember mindig igazat szóló ember. Béke és igazság együtt járnak. Isten a világot az igazság gondolatára építette fel. Ravasz László szavaival: szólj igazat, és melletted vallanak a fűszálak és a csillagok, az atomok és a naprendszer. Isten ígéreteire azért lehet felépíteni az életet, mert az Ő szava megáll mindenkor. Benne elválnak a valóság a látszattól, az igazság a tévedéstől, a képmutatás az őszinteségtől. A hazugság egy negatív világteremtés kísérlete és csődje.

- *Ne tégy a te felebarátod mellett hamis tanúbizonyosságot!* Ez az „átírat” a túlzó és felnagyító méltatás torzításairól szól. Az

alaptalanul kedvező és pozitív hangolás a kivételezés, a méltatlan előnszerzés módja. Ártalmas. Személyek és közösségek züllését eredményezheti. Így tettek tönkre alulképzett főnökök beosztottakat, kisszerű egyházi vezetők gyülekezeteket, korrupt politikusok országokat.

- *Tégy a te felebarátod mellett hamis tanúbizonyosságot!* Bizony, vannak olyan élethelyzetek, amikor visszájára kell fordulnia a parancsolatnak. Olykor a másik ember életét menti meg, ha a szükségből történő hazugságot választjuk. Ilyenkor két kötelesség ütközik: a szeretet kötelessége (a felebarát segítése) és az igazság kimondása. Bibliai történetek is szólnak ilyen szorult helyzetekről. Például az egyiptomi bábák mást mondtak a fáraónak a zsidó fiúk megszületéséről, Ráháb elbújtatta a kémeket, Jonatán segített Dávid szökésében.

- *Tégy a te felebarátod mellett igaz tanúbizonyosságot!* A kapernaumi százados története példa erre az élethelyzetre. Jézus példának állította ezt a férfit, csodálkozása felhívás: ezt keresem tibennetek is, minden korok keresztyénjeiben. Ilyenek legyetek! Így szeressetek, így higgyetek, így tegyetek igaz tanúbizonyosságot!

- *A szavak kicsavarása, a rágalmazás a gyülekezetekben is gyakori.* Mi is érezhetjük a lelkiismeret súlyát, amikor könnyelműen, olykor tudatosan kimondott szavainkkal emberek életét rontottuk meg, erkölcsi hitelüket tettük tönkre. Ablonczy Dániel fogalmaz így, majd kérdez is. Kérünk-e idejében feloldozást, bocsánatot bűnbánatunk révén? Vált-e a rég kimondott, igaztalan szó igazi teherré? Ha igen, tartottunk-e őszinte, igaz megbánást miatta?

Cseri Kálmán szerint a Szentírás már évezredekkel ezelőtt megfogalmazott számos olyan igazságot, amelyeket a különböző tudományok ma büszkén fejtegetnek. Például, hogy az emberi szónak milyen hatalma van, hogy a beszédnek ereje van, és lehet vele gyógyítani vagy megsebezni, ölni és eleveníteni. Óriási felelősség beszélni. A rágalmazást – mint a felelőtlen beszéd ismert formáját – a Szentírás az egyik legsúlyosabb bűnnek tartja. Minden bűn zavart szül, de a hazugság egyenesen a zavarkeltés bűne – írja Pilinszky János – mert a hazugság nem elég hogy vétek, de egyenesen az a fajta bűn, mely tájékozódásunk normáit kuszálja össze. Az a merénylet, aki legelőször is a világosságot oltja ki, az órákat állítja meg, az iránytűt töri szét, hogy azután „szabadon” dolgozhasson... (A rágalmazás mögött is a Gonosz, a nagy Rágalmazó, a Vádló, az örök Hamis tanú áll.) Egymásról csak azt szabad elmondani, amit már egymásnak is elmondtunk.

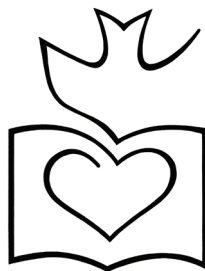
- *A könnyelmű ítélkezés nemcsak a felebarátot sérti, hanem Istent is.* Azért, mert aki a törvényt kritizálja, az azt bírálja, aki adta, de azért is, mert az ember illetéktelenül ülteti magát a bírói székbe, bitorolva Isten helyét. Ítélet és kritizálás helyett a „szeresd felebarátodat mint magadat” törvényének a megcselekvése lehet az ember feladata. Megszólás, önbíráskodás helyett Istennek lehet panaszkodnunk egymás ügyében.

Szigeti Jenő egy szociológiai teszt eredményét teszi közzé: az emberek legjobban az igazmondást szeretik, és a legjobban a hazugságot gyűlölik. Mégis talán éppen e parancsolat ellen vétünk legtöbbször. A meg-

tévesztő szándékkal elmondott igazság a legutálatosabb – írja. „Az igazat mondd, ne csak a valódit” – figyelmeztet József Attila is.

A félrevezető valódi még nem az igazság, valóságot mondva is lehet hazudni. Ezáltal megy tönkre az ember kapcsolata Istennel, a másik emberrel és az egész teremtett világgal. Ettől a mindentől elidegenítő hazugságtól akar megmenteni bennünket a mi Istenünk. Ennek a parancsolatnak ez az üzenete.

*szerkesztette: Dévai-Józsa
Gábor*

A szív tudása felülről jön

Kilencedik parancsolat:

Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!

Gondolatunk és
beszédünk,
Sőt a mi egész életünk
Úgy folyjon s úgy
tündököljék,
Hogy mindenek
megismerjék,
Hogy te vagy, szent Isten,
Atyánk,
Fiaidnak te vagy példánk.

483. dicséret 5. verse

BIBLIA REFORMÁCIÓI AJÁNDÉKKÉNT

Iskolás csodák

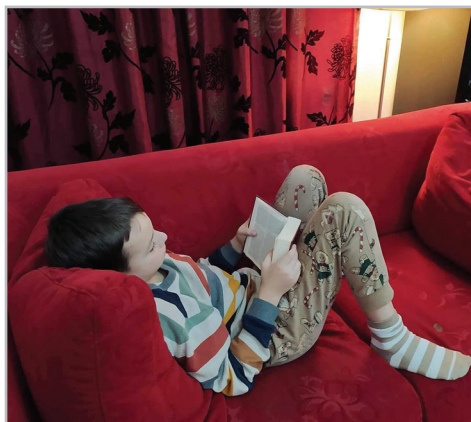
Julianna Iskolánkban sok örömről és csodáról lehetne írni az elmúlt időszakban. A hűséges, szeretetteljes, örömteli munkáról. A megnyert versenyekről, kiemelkedő eredményekről. Sok jó közösségépítő, lelki programról. Köztük az őszi csendes napról. A sok idegen nyelvű (ukrán, orosz) diák befogadásáról, integrálásának harcairól. Jó osztályprogramokról. Az új rendszerről a családos Istentiszteleteken.

Kíváncsi volt a nevééről elnevezett fejezetekre, ezért Mózes könyvénél kezdte a Bibliával való ismerkedést

A szeretet harmóniája

A kisfiút megragadta Isten élő Igéje

Most mégis egy rejtett csodát hozunk az olvasóknak, mely az otthon melegében történik, mi mégis beletekinthetünk!

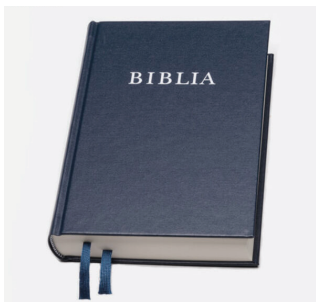
Minden harmadik osztályos gyermek Bibliát kap a Reformáció ünnepére az iskolától. Milyen különleges, hogy ebben az iskolában a Reformáció ünnepére is van ajándék! Ahogyan a mi életünkben is ingyen kapjuk a kegyelmet, mert Jézus Krisztus fizetett drága árat érte, úgy ezért sem kell fizetnie a családoknak. Mikor átadjuk a Bibliákat, beszélgetünk az osztályokkal és sok csodálatos tény elhangzik a Bibliáról.

Zimányi Mózesről látunk képeket, aki mikor hazavitte a Bibliát, akkor nem tette az íróasztalfiókba, sem fel a polcra, hanem azonnal olvasni kezdte.

Hangtalan jelek

Kitartóan, hosszan, napokon át!
Mikor láttam ezt a fényképet róla, szóvá tettem, vajon nem emlékezett Mózes arra, hogy azt mondtam nekik, először az Újszövetséget kezdjék el olvasni?
Könnyebben érthető, ha Máté, Márk evangéliumával kezdik az ismerkedést!

És édesanyján keresztül érkezett a válasz: igen, teljesen emlékezett, de nagyon kíváncsi volt a saját nevének könyvére, és először azt akarta megismerni! És Mózes könyvében már Ábrahámnál tart!

Mózes nem az íróasztalfiókba tette a Bibliát, egyből olvasni kezdte

Úgy gondolom, hogy a **legnagyobb csodának lehetünk szemtanúi.**

Mikor valakinek a szívébe behullik az élő Ige. Mikor valaki örömmel, nyitott szívvel vágyik erre!

Milyen fontos arra gondolni, hogy mindenkinek a neve benne van a Bibliában!
Vajon Te megtaláltad-e már?

Somogyiné Ficsor Krisztina

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

Fejtörők és találós kérdések gyermekeknek

„Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.”

Lk 2:8-12

Kedves Gyermekek!

Jézus Krisztus, a mi Urunk is volt kisbaba, majd akkora gyermek, mint te magad. Cseperedett napról-napra és lett felnőtté, hogy elmondja és megmutassa szeretetét az egész világnak. Karácsonykor az ő születését ünnepeljük, azt, hogy eljött hozzánk szabadítónak. Micsoda öröm ez! Amikor megszületett Jézus, szülein kívül mások is nagyon örültek neki. Például a pásztorok.

Olvasd el a történetet a Bibliából: Lukács evangéliuma 2,8-20.

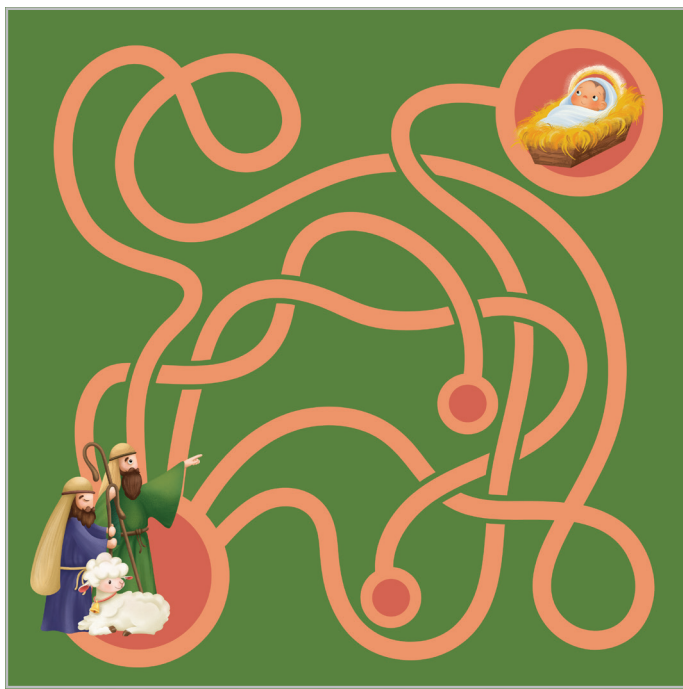
Két karácsonyi feladat is vár rád:

1. Segíts odatalálni a ceruzád segítségével a pásztoroknak a kisded Jézus Krisztushoz.
Melyik úton kell menniük?

2. A szókereső játékban tizenegy szó bújik el.
Keresd meg őket, majd karikázd be!

(karácsony, advent, Betlehem, Jézus, pásztorok, király, jászol, várakozás, szeretet, ajándék, remény)

Magai István: Karácsonyi Örömhír (részlet)

Sötét éjben, éjszakában
kolomp kondul a karámban,
karám mellett pásztortűz ég,
felette a csillagos ég.

Néhány pásztor a tűz mellett
nagy subában ül s beszélget.
Elnézik a tüzet, eget,
melegítik a kezüket.

Egyszerre csak egyik kiált:
- de már mindegyik talpra állt -
Jaj, micsoda fényesség ez,
ami hirtelen körülvesz?!

Egyre árad a fényesség,
megtelik vele föld és ég.
Majd megvakulnak a fénytől!
S íme, angyal száll az égből.

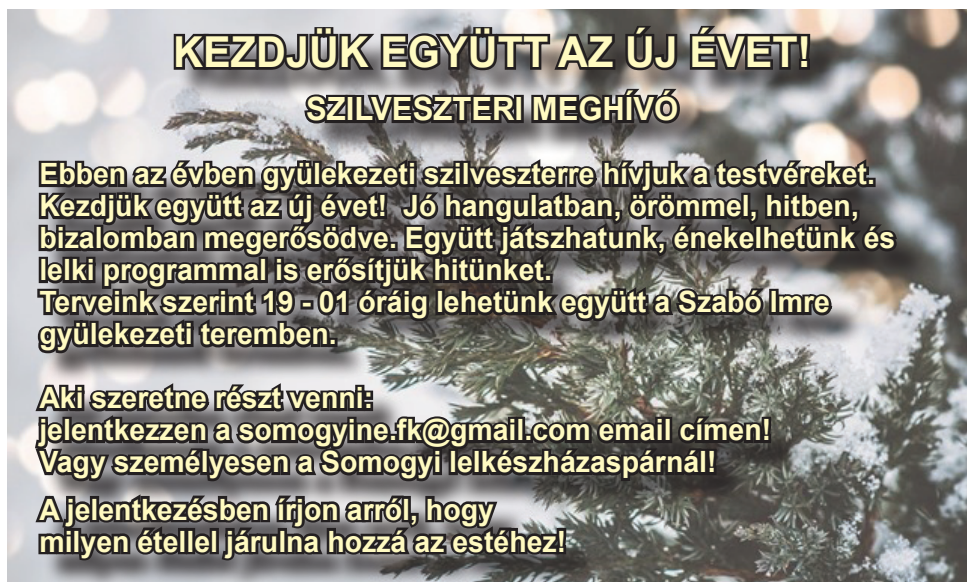
Jaj, ide száll éppen hozzánk!
Jaj, hajtsuk le földre orcánk!
- Ne féljetek, szól az angyal,
keljetek fel bátorssággal!

Nagy örömet mondok nektek.
Mától fogva örülhettek:
Megszületett a Messiás,
kiről szólott a Szentírás!

Ott a Dávid városában,
bepólyálva a jászolban!
Öröme az egész földnek
úgy jött el, mint kicsiny
Gyermek.

*Forrás:
Magai István: Idők során
(versben-prózában),
Fundamentum Evangéliumi
Alapítvány, 2002.*

KEZDJÜK EGYÜTT AZ ÚJ ÉVET!
SZILVESZTERI MEGHÍVÓ

Ebben az évben gyülekezeti szilveszterre hívjuk a testvéreket. Kezdjük együtt az új évet! Jó hangulatban, örömmel, hitben, bizalomban megerősödve. Együtt játszhatunk, énekelhetünk és lelki programmal is erősítjük hitünket. Terveink szerint 19 - 01 óráig lehetünk együtt a Szabó Imre gyülekezeti teremben.

Aki szeretne részt venni:
jelentkezzen a somogyine.fk@gmail.com email címen!
Vagy személyesen a Somogyi lelkész házáspárnál!

A jelentkezésben írjon arról, hogy milyen étellel járulna hozzá az estéhez!

... és akkor kérdezem...

FONTOS

Lenyűgöznek a magyar szavak. Egyik-másik oly gazdag tartalmú, hogy átfogja egész életünket. Kicsit kutakodtam:

A **fontos** szavunk nem is olyan régi a magyar nyelvben. Például a Károli-Bibliában elő sem fordult. Az új fordításban is csak háromszor.

Fontos!? Igen, jól sejtjük, ennek a szónak köze van a font (a latin pondus származéka) súlymértékhez. Ha rátekinünk az alábbi szósorra (csekélyke válogatás a fontos rokonaiból), magunkra ismerhetünk:

nélkülözhetetlen, alapvető, lényeges, elemi, központi, elengedhetetlen, jelentős, meghatározó, hangsúlyos, mérvadó, pótolhatatlan, fő, jelentékeny

Hányszor gondoltuk, használtuk jelzőként saját dolgainkra! Fontoskodtunk?

És akkor kérdezem:

Nem volna jobb, kevesebbel beérni?

Ez a három „**fontos**” található a modernebb nyelvezetű újabb bibliafordításban:

1. „... Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” 1 Sám 16,7
2. „Hallgassatok rám, mert fontos dolgokat mondok, ha felnyitom ajkamat, helyes, amit mondok.” Péld 8,6
3. „... egyedül Isten parancsolatainak a megtartása a fontos.” 1Kor 7,19

Széplaki György

Az elmúlt időszakban megkeresztelt
gyermekünkért, akikért fogadalmat tettünk!

Bán Gyula (Németh Gyula) és
Bán Brigitta gyermeke
Bán Karina

Tóth László Antal és
Gémesi Magdaléna gyermeke
Tóth Péter László

Kanalas Richárd és
Kovács Natália gyermeke
Kanalas Zsolt

Ripka András és
Vincze Ivetta gyermeke
Ripka Emese

Koch John Dominic és
Lillafüredi-Nagy Barbara gyermeke-
Koch Walter József

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

- ◆ December 25. hétfő 15 órakor
Karácsonyi Istentisztelet
- ◆ Január 14. vasárnap 15 órakor
Istentisztelet és hittanóra
- ◆ Január 28. vasárnap 15 órakor
Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ Február 11. vasárnap 15 órakor
Istentisztelet és hittanóra
- ◆ Február 25. vasárnap 15 órakor
Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ Március 10. vasárnap 15 órakor
Istentisztelet és hittanóra

Dr. Madár István és
Molnár Emese Júlia gyermeke
Madár Dániel
Csuhai Gábor és
Takács Enikő gyermeke
Csuhai Gréta

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ December 24-én, vasárnap 9 órakor
Istentisztelet
- ◆ December 25-én, hétfőn 9 és 17 órakor
Istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 26-án, kedden 9 órakor
Istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 31-én, vasárnap 9 órakor
Istentisztelet, 19 órától gyülekezeti
szilveszter
- ◆ Január 1-én, hétfőn 9 órakor
Istentisztelet

SOROZATOK

- ◆ Kereszt-kérdések tavasz február 11-
április 28-ig, 18-20 óráig
- ◆ Hitmélyítő hét február 26- március
1-ig 18 óra
- ◆ Felnőtt konfirmációs tanfolyam
január 30- április 30-ig

FILMKLUB

- ◆ Január 6. szombat 18 óra
- ◆ Február 3. szombat 18 óra
- ◆ Február 24. szombat 18 óra
- ◆ Április 6. szombat 18 óra

TANÍTÓ ÉS KÖZÖSSÉGÉPÍTŐ ALKALMAK

- ◆ Férfi csendesnap március 2. szombat

HAVI ALKALMAINK

- ◆ Gyülekezeti imaközösség a hónap 2. vasárnapján 8.30-kor
- ◆ Úrvacsorai istentisztelet a hónap utolsó vasárnapján 9 és 17 órakor
- ◆ Párápoló tanfolyam a hónap 1. hétfőjén 18 órakor
- ◆ Férfi bibliaóra a hónap 3. keddjén 18 órakor
- ◆ Baba-mama kör a hónap 1. és 3. csütörtök 9.30-tól
- ◆ Pénteki pároskör a hónap 3. péntekjén 18 órakor
- ◆ Szombati pároskör a hónap 2. szombatján 17 órakor
- ◆ Közös bibliaóra a hónap utolsó péntekjén 18 órakor
- ◆ Női kör a hónap 3. szombatján 16 órakor
- ◆ Ifjúsági istentisztelet a hónap 2. vasárnapján 18 óra
- ◆ Teaház minden hónap második és harmadik vasárnapján istentisztelet után

KOLUMBÁRIUM

NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap
kedd: 9-13 óráig
szerda: 9-18 óráig
csütörtök: 9-13 óráig
péntek: 9-13 óráig
szombat: zárva
vasárnap: 9-10 és 11-12.30 óráig

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Aranyos Béla, Delényi Gabriella, Demeter Gergő, Devich Márton, Dévai-Józsa Gábor, Furoglyás Márta, Kuti Julianna, Martinecz István, Martinecz Nóra, Simon András, Zimányi Csere Mónika. Isten áldását kérve hálás szívvel köszönjük szolgálatukat.

HETI ALKALMAINK

- ◆ Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás vasárnap 9 óra
- ◆ Babamegőrző 0-3 éves korig istentisztelet alatt
- ◆ Siloám imacsoport szenvedélybetegekért hétfő 18 óra
- ◆ Bibliaóra kedd de.10 óra
- ◆ Gyülekezeti bibliaóra szerda 18 óra
- ◆ Nyugdíjasok bibliaórája csütörtök 15 óra
- ◆ 35 felettiek bibliaórája – csütörtök 18 óra
- ◆ Fialat felnőttek köre péntek 18 óra
- ◆ Ifjúsági óra péntek 18 óra

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

lelkészi ügyelettel

hétfő: szünnap
kedd: 10-13 óráig
szerda: 10-13 és 16:30-18 óráig
csütörtök: 11-13 óráig
péntek: 10-13 óráig

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség
negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5. • www.fasor.hu
E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Somogyiné Ficsor Krisztina, Dévai-Józsa Gábor,
Halász Kinga, dr. Széplaki György
Felőlős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Kovács Dénes

